Протокол

Четвертої Конвенції

Українського Товариства Взаїмної Помочі в Канаді

1953

СКАЖІТЬ СВОМУ СУСІДОВІ, ЩО

- Українське Товариство Взаїмної Помочі було засноване в листопаді 1921 року в місті Вінніпеґу, Манітоба;
- Воно було засноване українцями для українців, щоб нести їм поміч і розраду в годині нещастя і смутку;
- 1925 року "Взаїмна Поміч" одержала державний чартер з правом орґанізувати відділи по всій Канаді;
- При кінці 1943 року "Взаїмна Поміч" перейшла під асекураційні закони Канади і від того часу провадить свою діяльність на основі державного асекураційного акту;
- Всі поліси "Взаїмної Помочі" є тим чином ґарантовані канадійськими асекураційними законами;
- "Взаїмна Поміч" має понад 60 відділів в Канаді, понад 4,500 членів, а майно Товариства сягає майже $700,000.
- Найсвідоміші українці гуртуються у "Взаїмній Помочі", бо вони знають, що "Взаїмна Поміч" має найпопулярніші пляни асекурації і дає своїм членам повну вартість за кожний доляр вложений ними у "Взаїмну Поміч".
- Найсвідоміші українці є членами "Взаїмної Помочі", бо вони вірять в економічну силу свого народу і своїм членством у "Взаїмній Помочі" вони допомагають ту силу розбудовувати.
- "Взаїмна Поміч" дає своїм членам життєве забезпечення у висоті до $5,000.
- "Взаїмна Поміч" має також молодечий департамент і асекурує дітей від одного місяця до 16 років віку.
- "Взаїмна Поміч" приймає в члени здорових і чесних українців без огляду на їх релігійні чи політичні переконання, крім комуністів.

ВАШ СУСІД ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ "ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ"! ЗАПИШІТЬ ЙОГО СЬОГОДНІ!

Пишіть за інформаціями на адресу:

UKRAINIAN FRATERNAL SOCIETY OF CANADA
Box 3512, Winnipeg, Man.

Протокол

Четвертої Конвенції

Українського Товариства Взаїмної Помочі в Канаді

1953

Printed by
TRIDENT PRESS LTD.
210 — 216 Dufferin Avenue
Winnipeg, Canada.

Іван Г. Сирник,
заст. президента

Головна Управа

„Взаїмної Помочі"

перевибрана на

Четвертій Конвенції

в Торонті, 1953 р.

В. Казанівський,
рек. секретар

Іван Трач, президент

Андрій Павлик,
фін. секретар

Орест Бабинець,
касієр

Протокол

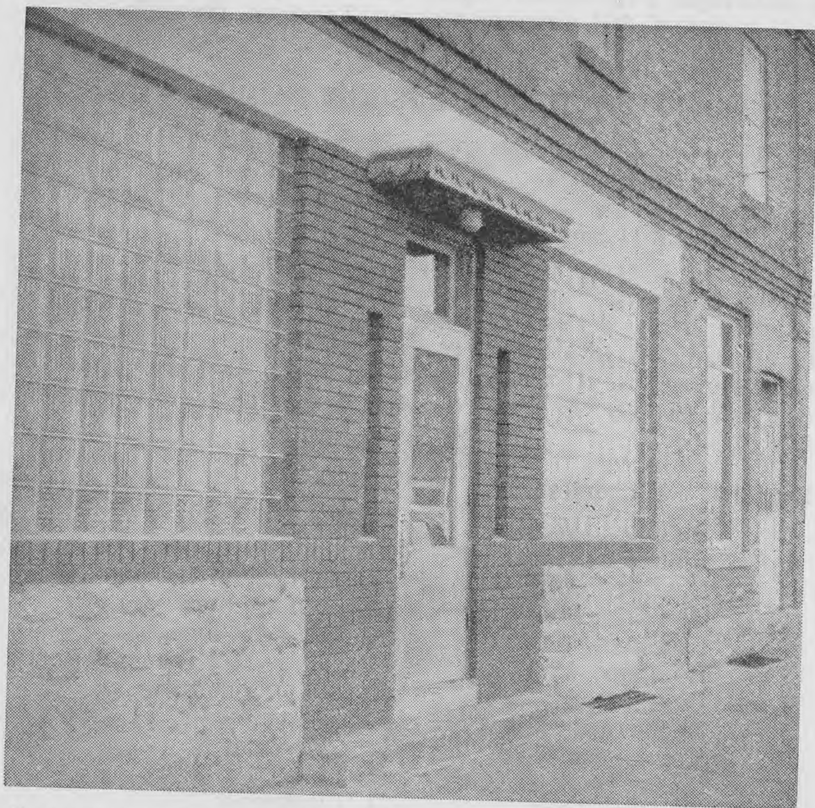
Четвертої Конвенції Українського Товариства Взаїмної Помочі в Канаді, що відбулася 25 і 26-го червня 1953 року, в авдиторії Української Православної Громади Св. Володимира, 404 Беторст вулиця, Торонто, Онтеріо.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ; РАННЯ СЕСІЯ.

О девятій годині рано президент "Взаїмної Помочі" п. Іван Трач проголошує, що з причини непогоди не всі делеґати присутні на салі і пропонує відложити відкриття конвенції на пів години.

Після цього часу він офіціяльно відкриває конвенцію, вітає делеґатів і гостей та зазначує, що конвенція відбувається згідно з вимогами статуту і чартеру. Кличе до звіту верифікаційну комісію, в імени якої говорить її член п. Василь Довганик. Довганик стверджує, що на конвенцію прибуло 42 делеґати з 83-ма голосами й відчитує лісту, яка тут подається:

Відділ	Місцевість	Делеґат	Число голосів
1	Вінніпеґ, Ман.	Іван Трач	2
1	Вінніпеґ, Ман.	Василь Довганик	2
1	Вінніпеґ, Ман.	Павло Кіпран	2
1	Вінніпеґ, Ман.	Орест Бабинець	2
1	Вінніпеґ, Ман.	Василь Казанівський	2
1	Вінніпеґ, Ман.	Проф. Яр. Рудницькй	2
1	Вінніпеґ, Ман.	Лука Ґрабовецький	1
2	Транскона, Ман.	Адам Касіянчук	2
3	Бруклендс, Ман.	Ілія Мітенко	1
4	Форт Виллям, Онт.	Михайло Олійник	4
5	Кенора, Онт.	П. Горбатюк	2
6	Виндзор, Онт.	М. Скоренький	2
7	Порт Артур, Онт.	пані М. Сармаґа	1
11	Ошава, Онт.	Степан Задорожний	2
11	Ошава, Онт.	В. Зелінський	1
12	Келґарі, Алта.	Григорій Филипчук	1
13	Монтреал, Кве.	В. Стельмащук	3
15	Едмонтон, Алта.	Петро Пауш	3
17 і 25	Форт Френсес і Престон, Онт.	К. Кравчук	1
18	В. Фт. Виллям, Онт.	Я. Ґельмич	3
19	Монтреал, Кве.	Михайло Чипчар	2

Передня входова частина Українського Народного Дому у Вінніпеґу. Тут, на другому поверсі, приміщується нова канцелярія Взаїмної Помочі".

20 і 30	Венкувер і Стевестон, Б. К.	Ф. Богдан	4
21	Вінніпеґ, Ман.	Григорій Блок	3
21	Вінніпеґ, Ман.	П. Коник	2
22	Гемилтон, Онт.	Василь Фастриґа	2
23	Вінніпеґ, Ман.	о. д-р С. В. Савчук	1
26	Торонто, Онт.	Ф. Станґрет	2
27	Бімсвил, (Ґримсбі), Онт.	Осип Лисий	1
29	Ст. Кетеринс, Онт.	Павло Кокор	2
32	Торонто, Онт.	Володимир Лащук	1
33	Ошава, Онт.	Н. І. Мех	1
37 і 42	Брентфорт, Онт. Монтреал, Кве.,		
47 і 49	Джералдтон, Онт. і Ґвелф Онт.	пані М. Іванець	1
38	Торонто, Онт.	Нестор Грабовський	3
38	Торонто, Онт.	Іван Федун	3
38	Торонто, Онт.	Семен Олійник	2
41	Бруклендс, Ман.	Іван Королик	3
43	Ст. Боніфас, Ман.	Іван Каптій	1
48	Содборі, Онт.	Степан Ємчук	1
53	Торонто, Онт.	Теодор Хахула	3
55	Вінніпеґ, Ман.	Йосиф Кобзар	2
55	Вінніпеґ, Ман.	В. Топольницький	1
58	Торонто, Онт.	Г. Ґужда	3

**
*

Вибір президії і комісій. На предсідника конвенції вибрано одноголосно посла Івана Соломона з Вінніпеґу, а його заступниками і членами президії Луку Ґрабовецького і Нестора Грабовського. На секретарів обрано В. Топольницького та Івана Сирника.

На внесок о. д-р Савчука й Івана Каптія затверджено верифікаційну комісію в її ориґінальному складі, а саме: Василь Довганик, Йосиф Кобзар і Адам Касіянчук.

На внесок Михайла Олійника й Теодора Хахули, щоб статутово-резолюційна комісія складалася з сімох членів, конвенція вибрала слідуючих: о. д-ра Савчука на голову та Івана Соломона, Андрія Павлика, Івана Сирника, проф. Рудницького, Михайла Олійника і Григорія Блока.

До комісії просьб і жалоб: Семен Олійник, Степан Ємчук і Павло Кіпран.

Скрутенірами вибрано: Г. Ґужду, Михайла Чипчара і Василя Бойцуна.

**
*

Приняття протоколу. Конвенція одноголосно приняла протокол Третьої Конвенції, до якого подали зауваги Степан Задорожний і Григорій Блок; перший, що в протоколі є деякі неточности, а другий, що в протоколі нічого не згадується про приняття протоколу Другої Конвенції.

***

Звіт мирового суду і представлення делеґатів. Проф. Рудницький привіз з собою апарат для рекордування, щоб рекордувати наради конвенції, але через ріжницю в електричному струмі між Вінніпеґом і Торонтом апарат треба було обміняти. Щоб не гаяти часу поки доставлять інший апарат, голова мирового суду, посол Соломон, подав звіт, заявляючи, що ніяких непорозумінь не було і тому мировий суд не мав потреби нараджуватися.

Після цього, на пропозицію В. Топольницького, посол Соломон представив конвенції кожного присутного делеґата і гостя та членів дирекції, що не були делеґатами.

***

Звіт президента "Взаїмної Помочі". Предсідник Соломон представляє конвенції **Івана Трача,** президента "Взаїмної Помочі", і кличе його до звіту, зміст якого подається:

За минулих три роки померло поважне число членів нашої орґанізації. Через невмолимого косаря "Взаїмна Поміч" втратила 91 члена. Між тими, що відійшли в вічність від часу Третьої Конвенції, є Дмитро Гунькевич, який щиро працював для розвитку нашого товариства, спершу в першім відділі в Вінніпеґу, а опісля в 38-ім відділі в Торонті. Він займав визначне місце в нашій орґанізації, як у дирекції так у виконавчих комітетах. Мав дар до писання і написав ряд театральних творів. Смерть застала його на пості голови 38-го відділу в Торонті.

Вшануймо память відійшовших від нас братів хвилиною мовчанки.

***

Трирічний період, між Третьою й Четвертою Конвенцією, був під деякими оглядами кращий для дирекції нашого товариства, як період між Другою й Третьою Конвенцією.

Між Другою й Третьою Конвенцією наше товариство пережило ріжні зміни, потрясення й удари долі. Ми втратили двох основоположників товариства і його великих ідеольоґів в особах св. п. Тараса Д. Ферлея й Мирослава Стечишина.

Між Третьою й Четвертою Конвенцією, дирекція, хвала Богу, не мала поважніших клопотів і турбот. Третя Конвенція вибрала до дирекції людей, що розуміють своє діло і свої обовязки. Треба зазначити, що до дирекції було ви-

Директори на провінції:

ОНТЕРІО

Н. Грабовський

КВЕБЕК

Мих. Чипчар

БР. КОЛОМБІЯ

Вас. Новосад

МАНІТОБА

Вас. Довганик

АЛБЕРТА

Вас. Бойцун

САСКАЧЕВАН

Н. Масиник

брано по-раз перший на Третій Конвенції п. Івана Сирника на заступника президента. Пан Сирник редаґує куток "Взаїмної Помочі" в "Українськім Голосі" і "Новому Шляху". Його статті річеві і розумні. Двадцятий відділ у Венкувер видрукував його статтю "Спокійна совість" у формі листа в тиражі пару сот примірників для реклями "Взаїмної Помочі" в своїй місцевости.

Про інших урядників не потребую говорити, бо ви знаєте їх з попередної діяльности.

Для кращого ведення праці дирекція поділила себе на комісії і кожна комісія виконувала призначену їй працю. Працювали такі комісії:

1. Комісія хорих членів, до якої входили: Андрій Павлик, Павло Кіпран і д-р Б. Дима.

2. Комісія для приняття нових членів: Василь Казанівський, Іван Трач і Павло Кіпран.

3. Комісія морґеджових позичок: Орест Бабинець, Іван Трач і Андрій Павлик.

4. Комісія кампаній за новими членами працювала в такому складі: Іван Сирник, Василь Довганик і Павло Кіпран. Про цю комісію треба сказати, що її створено перший раз, як постійну комісію, і завдяки цій комісії переведено за три роки три кампанії з добрим успіхом. Комісія працювала окремо, а на засіданнях дирекції подавала звіти з своєї діяльности і радилася з дирекцією.

***

З-поміж директорів на провінції найдіяльнішим показався за минулих три роки п. Нестор Грабовський, директор на Онтеріо. Він був справжнім амбасадором "Взаїмної Помочі" на сході. Він підшукав здібного орґанізатора для "Взаїмної Помочі" в особі п. Епіфанія Кочі, котрий у передконвенційній кампанії написав найвищу суму асекурації.

Працювали і другі директори: п Михайло Чипчар, директор на Квебек; п. Вас. Довганик, директор на Манітобу; п. Никола Масиник, директор на Саскачеван, п. Вас. Бойцун, директор на Алберту, та п. Василь Новосад, директор на Бритиш Коломбію.

З признанням треба згадати п. Йосифа Кобзаря з Вінніпеґу, що вписав найбільше число членів під час останньої кампанії; п. Степана Ємчука, дуже діяльного орґанізатора у Содборі, Онтеріо, та п. Ф. Богдана з Венкувер, амбасадора "Взаїмної Помочі" на заході. Усім згаданим і не згаданим, а також виконавчим комітетам складаю від уступаючої дирекції щиру подяку за працю в користь нашого товариства.

До цього годиться ще додати, що п. Василь Григоряк, член 38-го відділу в Торонті, працював для "Взаїмної Помочі" через зимові сезони як орґанізатор на сході. Він вписав

поважне число членів і зорґанізував кілька відділів. Шкода, що п. Григоряк мусів відійти на літо до свого заняття і тимчасово перервав корисну працю для "Взаїмної Помочі", за яку йому належиться щире спасибі.

Дирекція вирішила місце конвенції після уважної застанови на основі льокацій відділів і менших видатків, що повязані з конвенцією. Багато у цьому заважили кампанії за приєднанням нових членів. Схід приєднав поважне число членів і перехилив місце конвенції в користь сходу.

***

Тепер кілька слів про схід і захід. Як вам відомо, захід відограв провідну ролю в житті перших переселенців у Канаді. Наші люди, що приїздили до західної Канади, поселювались на землі. Фахівці і звичайні робітники шукали собі приміщення по містах. У висліді наші люди на заході є переважно фармерами. На сході Канади, де більші індустрії і промисл, скупчилися наші робітники, професіоналісти й бизнесмени. Такий ґеоґрафічний поділ наших людей впливає до великої міри на їх оцінку життєвого забезпечення. Робітник виставлений на більші небезпеки. Він більше залежний від обставин, а фармер, як господар своєї посілости, є в більше самостійнім положенню. До цього, робітник, що має постійну працю, може числити на реґулярну платню, а прибутки фармера є більше сезонового характеру. Через це "Взаїмній Помочі" лекше здобувати членів по містах. Розуміється, не можна сказати, що захід взагалі не інтересується життєвим забезпеченням. Минулого літа під час вакацій я відвідав кілька відділів на заході і назагал був вдоволений зацікавленням у "Взаїмній Помочі".

***

Після мого звіту, коли я вернувся до Вінніпеґу, дирекція прийшла до висновку, що потрібно більше енерґійних людей на місцях, які були б нашими орґанізаторами. Показалося також, що виникла потреба піднести висоту дозволеної асекурації до суми $5,000, і це вже зроблено. Нова скаля комісового, виготовлена на бажання Третьої Конвенції, буде представлена делеґатам і вона, на мою думку, зовсім вдоволяюча на теперішний час. Та поза тим всім можна підтвердити як незаперечну правду, що люди, чи то на сході, чи на заході, життєвого забезпечення потребують, і практика показала, що там, де є рухливі люди ,там праця робиться. Так завжди було в минулому, так є тепер, і так буде в майбутньому. Інакше не може бути.

***

Після Третьої Конвенції ваша дирекція застановлялася над справою поширення нашої орґанізації. Ми мали на

увазі підшукати відповідну людину до канцелярії та бодай два орґанізатори, одного на сході, другого на заході. Вам відомо, що п. Рошко, який виконував орґанізаційну працю для "Взаїмної Помочі", не то що припинив її, коли відкрив власний бинзес, але й сам перестав бути членом. Пан І. Юрків, що працював для "Взаїмної Помочі" на заході, також відкрив був власний бизнес і перестав бути орґанізатором.

Розглянувши стан загального фонду, в якому при кінці 1949 року було понад дві тисячі недобору, й ситуацію, яку я вам коротко представив, дирекція постановила вперше збудувати загальний фонд і повести кампанію за членами, щоб можна було згадані пляни реалізувати. Ми розгорнули кампанію за членами і за трирічний період — 1950, 1951, 1952 — ми здобули 836 членів. Товариство втратило 249 членів, 91 померло. Товариство має тепер 4415 членів і 61 відділів. Нових відділів зорґанізовано 12; перестало існувати 9.

Досвід показав, що орґанізовання відділів там, де нема кому їх належно доглянути, не є доброю практикою. Коли нема сталого орґанізатора, щоб доглядав новий відділ через рік-два, то звичайно буває, що такий відділ завмирає, особливо в тих місцевостях, де нема активних місцевих членів. Замість творити нові відділи, що не мають вигляду на існування, краще вписувати членів до тих відділів, що вже існують і де є кому нових членів допильнувати.

***

Зміни, що зайшли на Третій Конвенції відносно розподілу загального фонду, вийшли на користь "Взаїмної Помочі". З кінцем грудня 1952 року наш загальний фонд виносив $13,000.

Надвишки у посмертному фонді є коло $70,000. В світлі такого здорового фінансового стану дирекція почала думати про створення конвенційного фонду, щоб скасувати розмет. Дирекція мала на увазі перенести частину з надвишки посмертного фонду до конвенційного фонду, що мав би бути створений. В тій цілі дирекція в присутности нашого правного дорадника посла Соломона відбула засідання з нашим актуарієм п. Торнбулом. Актуарій звернув нам увагу, що для цього треба змінити 11-ту точку в чартері і висловив сумнів, чи це можна буде зробити.

На підставі цеї 11-ої точки можна членам виплачувати дивіденду і дирекція, отримавши на це згоду актуарія, вирішила проголосити дивіденду і представити це на затвердження конвенції.

1. Дивіденду отримають члени, що належать до Товариства щонайменше пять років.

2. Висота дивіденди буде рівнятися вкладкам за два місяці.

Шановні делеґати і члени! Вашій дирекції дуже приємно проголосити перший раз в історії нашої "Взаїмної Помочі" дивіденду. В історії розвитку нашого Товариства це історична подія.

Дирекція одначе вважала, що виплата першої дивіденди повинна започаткувати новий розділ в історії нашого Товариства і виправити деякі недомагання. Ми не маємо ані одного цента в народнім фонді, що його статут Товариства називає патріотичним контом. Ми не маємо ані одного цента у добродійнім фонді, що наш статут називає контом підмоги. Ми не маємо розбудованого конвенційного фонду, щоб раз назавжди викинути розмет. Цих фондів конечно потрібно.

Якщо конвенція одобрить пропозиції дирекції, то на цій конвенції започаткуємо Народний Фонд, Добродійний Фонд і Конвенційний Фонд. Дирекція розішле до кожного члена, якому належиться дивіденда, виказ висоти його дивіденди і формуляр, на якому буде два питання, чи він пожертвує усю свою дивіденду на згадані фонди, чи лише половину. Ці формулярі відділи звернуть до канцелярії у Вінніпеґу для рекорду у фінансових книжках.

Дирекція пропонує: 1. Щоб з дивіденди 20 центів пішло на Народний Фонд, 10 центів на Добродійний Фонд, а 70 центів на Конвенційний Фонд. Це з кожного доляра дивіденди. 2. Щоб при вписуванню нових членів додати 10 центів до місячної вкладки і щоб ця підвишка пішла також на розбудову фондів у згаданій вже пропорції. Таким способом ми розбудуємо ці три фонди. Старші члени платитимуть на них через свою дивіденду, а нові при вплачуванню вкладок.

На цій конвенції будуть представлені проєкти важних змін до статуту відносно невтратних вартостей по пятьох роках членства, про що буде говорити статутово-резолюційна комісія.

***

"Взаїмну Поміч" обслуговують два часописи — "Український Голос" і "Новий Шлях". Преса, це дуже важний чинник в житті народу, а тим самим і в розрості нашого Товариства. Тому я, як уступаючий президент, складаю щире признання обидвом часописам за їхню співпрацю з нашим Товариством і рівночасно кличу членів Товариства ставати їхніми передплатниками та бодай частинно віддячитися їм за їхню поміч.

***

Підкреслюю, що "Взаїмна Поміч" є товариством братньої забезпеки, а не звичайною асекураційною компанією, що не має вищих цілей поза економічні. Цілі нашого Товариства ті самі, що були в початках. Вони не змінилися з переходом Товариства під асекураційний закон.

Параґраф 4-ий говорить у своїх підсекціях про цілі Товариства так: "(в) плекати між членами Товариства милі згадки про Україну та спричинятися до того, щоб вони вчилися і знали її історію, літературу, музику, традиції, звичаї і розривки; (д) помагати морально і матеріяльно в важних і гідних в опінії Товариства справах".

Ці дві підсекції говорять багато про цілі, що Товариство повинно виконувати. Ці цілі треба переводити в життя, як це робилося на початку, треба устроювати роковини, концерти, товариські зустрічі, прогульки і т. д. Не сміємо говорити, що це є асекураційна установа і що "моя хата з краю". Потрібно більшого зацікавлення передових одиниць на місцях, як також священства обох Церков. З приємністю приходиться ствердити, що не всі відділи збайдужніли з переходом Товариства з чартеру добродійного на асекураційний. Є відділи, що живуть громадським життям, як наприклад, відділ 20 у Венкувер, де я мав честь гостити минулого літа з нагоди його 25-их роковин. Цей відділ має гарну власну бібліотеку, він кожного року обходить свої роковини ,устроює прогульки, товариські зустрічі тощо. Я кладу цей відділ за приклад того, що інші відділи повинні робити.

"Взаїмна Поміч" має перед собою велике майбутнє. Вона перетриває всі інші орґанізації. Я кладу церкву як інституцію на перше місце щодо безперервности свого життя, а "Взаїмну Поміч" на друге. Може колись процес асиміляції так нас болюче діткне, що не всі урядники "Взаїмної Помочі" будуть володіти українською мовою. Можливо, що їх розговірною мовою стане мова анґлійська, але імя нашого Товариства "Ukrainian Fraternal Society" залишиться назавжди і те слово "Ukrainian" буде пригадувати прийдешнім поколінням їх українство і їх український рід.

Щоб забезпечити світлу майбутність "Взаїмній Помочі" й українському імени в Канаді, треба нам всім забезпечуватися в своїй українській канадійській установі; треба забезпечувати себе, своїх дітей, своїх внуків і своїх знайомих. І забезпечуватися не так, як досі, на 250 чи 500 долярів, наче відчіпне, та й ще сподіватися великих дивідендів або опустів, як хто заплатить вкладку наперед, забуваючи, що більшість членства платить з опізненням, а забезпечуватися на більші суми — дві, три, чотири і пять тисяч.

***

Помимо наших недоліків, які я вичислив, "Взаїмна Поміч" гарно розвивається і треба подивляти членів дирекції, виконавчі комітети і рядових членів, які, наче муравлі, працюють для спільного громадського добра з дня на день, чи радше з вечора на вечір, бо днями треба заробляти на хліб. Цю працю можна бачити в цифрах, які виказують, що за минулих три роки майно Товариства зросло сумою $181,935.02.

Для поширення нашої орґанізації дирекція має на увазі ці справи:

1. Викінчення відповідної канцелярії (офісу) для діловодства.

2. Поширити чи побільшити персонал у головній канцелярії для точнішої обслуги.

3. Підшукати двох сталих орґанізаторів, одного на схід, другого на захід.

4. Надрукувати статут разом зі змінами від часу останнього друку та з новою скалею вкладок (премій), або окремо статут і асекураційний підручник.

5. Видрукувати ювілейну книжку "Взаїмної Помочі, що покрила б період часу від 1936 до 1955 року, якщо конвенція цю думку одобрить.

6. Видрукувати брошуру про "Взаїмну Поміч" в анґлійській мові, про що була мова на Третій Конвенції.

***

Підсумовуючи свій звіт, я приходжу до заключення, що Українське Товариство Взаїмної Помочі в Канаді побило під деякими оглядами попередні рекорди і перегнало минулий три-річний період під оглядом фінансовим.

Вигляди на розвиток "Взаїмної Помочі" добрі. Подбаймо, щоб кожна українська родина була забезпечена у "Взаїмній Помочі". Поле на розвиток широке, бо в Канаді є 400 тисяч українського населення. Розвиток нашого Товариства буде залежати від всіх нас, від відділів і окремих членів. Нам потрібно більше орґанізаторів на місцях, які голосили б ідеї "Взаїмної Помочі" між нашим народом. Ті ідеї лежать не тільки в самій асекурації, а в широкім народнім змісті нашого Товариства, про що я вже коротко згадав.

На Третій Конвенції я сказав, що "Взаїмної Помочі" ніяка сила вже не спинить. Я не помилився і повторюю це сьогодні. В наступному році вона побє теперішний рекорд, приспішить кроки свого зросту і виправдає наші найкращі сподівання.

***

Предсідник Соломон дякує президентові Трачеві і кличе до слова заступника президента **Івана Г. Сирника,** який звітує про кампанії за здобуттям нових членів:

У підготовці до цеї конвенції, ми в дирекції погодилися, що я повинен подати загальний звіт про кампанії за новими членами, які дирекція перевела в часі між третьою і четвертою конвенціями.

Питання приєднання нових членів мене спеціяльно інтересує. Інтересує мене тому, що для таких товариств, як наше, постійний доплив нових членів є такий конечний як доплив свіжої крови до всіх частин людського орґанізму. Без

допливу нових членів таке товариство, як наше, гине, так само, як гине людський орґанізм, коли легені не очищують крови і серце не циркулює її до ріжних клітин людського тіла.

З цього одначе не можна приходити до заключення, що з здобуттям нових членів користає лише товариство. Мені здається, що далеко більшу користь має записаний член, бо в теперішних часах, коли людське життя є виставлене на ріжні небезпеки, асекураційне забезпечення стало необхідним для особистого і родинного щастя. Коли ми колись їздили волами і ходили пішки та працювали повільнішими і на теперішну міру примітивними машинами, то тепер їздимо автами, подорожуємо літаками і працюємо машинами, швидкість яких переростає людську уяву. Це один бік монети. Як кожна монета, так само асекурація має другу сторону і якраз про цю другу сторону ми часто забуваємо, коли про асекурацію говоримо. Ми чомусь привикли дивитися на асекурацію, як на поміч в разі смерти. І хоч воно так часто буває, то це лише половина історії. Асекурація є також способом систематичного заощаджування на потреби в майбутньому. Заощаджування шляхом асекурації дає нам можливість здобути в будуччині, скажемо за двадцять років, те, чого без асекурації ми мали б велику трудність здобути, або можливо взагалі не могли б осягнути без тих щорічних малих вкладок, які через певний протяг часу складаємо для свого майбутнього вжитку.

Тому без перебільшення можна сказати, що коли ви здобуваєте нових членів, то ви робите їм велике добро. Ви справляєте їх на дорогу систематичного заощаджування, що колись принесе їм великі користи. Добро члена стоїть на першому місці. Добро товариства на другому.

Хоч добро товариства, як я сказав, стоїть на другому місці, то все таки того другого місця не можна обезцінювати. Чим більше членів "Взаїмна Поміч" буде мати, тим сильнішою вона стає не лише на службі своїх членів, але й на службі цілого нашого українського загалу. Через збільшення свого членства "Взаїмна Поміч" дістане більші можливости не лише виплачувати дивіденди своїм членам і виплачувати їх частіше, але вона зможе більше допомагати добрій українській справі. що є одним із завдань нашого товариства.

* * *

Кожна асекураційна установа, отже і наша, мусить кожного року здобути певне число членів чи "полисіголдерс", щоб лише задержати старі позиції, бо кожна асекураційна установа втрачає членів з чотирьох головних причин:

1. Певне число членів вмирає кожного року.
2. Деякі члени вибирають зворотну грошеву вартість і перестають бути членами чи "полисіголдерс".

3. Деяке число нововписаних членів не доплачують першої премії.

4. Кожного року деяке число членів виплачують свої поліси, вибирають готівку і перестають бути членами.

Ця четверта причина ще нас не зачіпає, бо "Взаїмна Поміч" перейшла під асекураційний акт в 1943 році, отже лише 1944 року почала видавати поліси на 20 і 30 років та до 65 літ життя. Але в 1964 році ми з тою проблємою стрінемося.

Маючи всі ці питання на увазі і доцінюючи потребу допливу нових членів, дирекція зараз після третьої конвенції оформила комісію з трьох осіб, до якої увійшли: п. Василь Довганик, директор на Манітобу; контрольор п. Павло Кіпран і я. Ми плянували кампанії, робили відповідні приготування і по закінченню кампанії виготовляли писемні рапорти для дирекції, щоб вони стали частиною наших рекордів.

***

За час між третьою і четвертою конвенціями ми перевели три кампанії:

Перша називалася перед-ювілейна і тривала від 1-го січня до 30-го червня в 1951 році. Вона здобула "Взаїмній Помочі" 233 членів, що заасекурувалися разом на $161,750, або пересічно $694 на особу.

Друга кампанія в тому самому році називалася ювілейною і тривала три місяці, від 1-го жовтня до 31-го грудця. Вона здобула 81 члена, щоб забезпечилися на $63,500, або пересічно $784 на особу.

Третю кампанію, що відбулася в 1952 році, ми назвали перед-конвенційною. Вона тривала 9 місяців, від 1-го квітня до 31-го грудня, і придбала нам 225 членів та $198,250 асекурації, що виносить пересічно $881 на особу.

Хочу звернути спеціяльну увагу на цей останній факт, бо він надзвичайно важний для нашої орґанізації. Коли під час першої кампанії на кожного члена припадало $694 асекурації, то в другій припадало вже $784, а в третій $881 на особу. Це значить, що пересічність асекурації росла з кожною кампанією і це є надзвичайно потішаюче явище.

Ми повинні стреміти до вищої пересічности. Більша сума асекурації приносить більшу користь членові та орґанізації. Вже прийшов час, щоб ми перестали вписувати членів по $250 асекурації, бо це таке мале забезпечення, що членові малощо поможе, а канцелярія все одно має стільки само роботи з полісою на $250, як з полісою на $1,000, $2,000 чи $3,000. Що звичайно стається з такими членами, що виписали малу суму асекурації, це те, що до них прийде аґент чужої компанії і напише їм чотири або десять разів стільки як написав йому наш представник. Для нашої орґанізації це велика втрата і тому заповітом для кожного з нас повинно бути виписувати найвищу можливу суму асеку-

рації, на яку "Взаїмна Поміч" дозволяє, беручи, розуміється, під увагу спроможність нового члена за неї платити. Хай ніхто не сіє і не жне на тім "сомерфалі", що ми обробили.

***

Повернімось до кампаній. Вони придбали нам разом 539 членів і $423,500 нової асекурації, або пересічно $758 на кожного члена. Всі три кампанії тривали разом 18 місяців, отже половину цілого періоду між третьою і четвертою конвенцією. За цілий трирічний період вписано 836 членів з асекурацією $642,500. З цього виходить, що за той час, коли кампанії не було, вписано 297 членів і $218,750 асекурації. Іншими словами, всі три кампанії здобули за половину трирічного періоду майже два рази стільки членів і майже два рази стільки асекурації, ніж вписалося за такий самий час, коли кампанії не було. З цього хай шановні делеґати судять самі, чи кампанії приносять користь нашій орґанізації.

Очевидно, кредит за цей успіх належиться не членам нашої комісії, бо її праця була ще найлекша, а тим членам і відділам, що взяли участь в кампаніях і завзято працювали в користь "Взаїмної Помочі". Поки я скінчу, я хотів би бодай коротенько згадати тих працівників та дати їм публичне признання нашої комісії.

Коли взяти всі три кампанії разом, або навіть окремо, то чаша за перше місце належиться 38 відділові в Торонто. Цей відділ записав 115 членів і $114,000 асекурації. Кредит за такий знаменитий попис належиться нашому директорові на Онтеріо п. Н. Грабовському, п. Епіфанієві Кочі, п. В. Григорякові, І. Федунові та іншим.

Друге місце виборов собі 48 відділ в Содборі, Онтеріо і кредит за це належиться виключно ініціятиві та енерґії нашого працьовитого члена п. Степана Ємчука. Він вписав 61 члена і $48,500 асекурації.

На третьому місці щодо суми асекурації, але другий щодо числа членів, стоїть 55 відділ у Вінніпеґу, а це також майже виключно завдяки нашого щирого члена п. Йосифа Кобзаря. Він вписав 64 членів і $40,250 асекурації.

Четверте місце здобув відділ 20 у Венкувер, який вписав 51 члена і $36,000 асекурації. Кредит за успіх Венкуверу треба дати п. Ф. Богданові, п. Василеві Новосадові, директорові на Бритиш Коломбію; та п. Петрові Гарасимчукові, голові відділу. Коли минулого літа 20 відділ святкував 25-ту річницю свого існування, на якій був присутний наш президент, то венкуверці обіцяли йому, що в перед-конвенційній кампанії вони здобудуть 25 членів, одного за кожний рік існування їх відділу, і свого слова дотримали.

На пятому місці щодо числа членів, але трошки напереді щодо асекурації, стоїть 1-ий відділ у Вінніпеґу, який вписав 45 членів і $36,500 асекурації.

Щодо попису в кампанії окремих провінцій, то дале-

ко напереді стоїть провінція Онтеріо з 302 членами і $252,250 асекурації.

Друге місце, але далеко позаду, займає Манітоба з 139 членами і $100,500 асекурації.

На третьому місці стоїть Бритиш Коломбія з 55 членами і $38,500 асекурації; на четвертому Саскачеван з 17 членами і $14,500 асекурації; на пятому Квебек з 17 членами і $12,000 асекурації, а на шестому Алберта з 9 членами і $5,750 асекурації. Як бачите, найслабше пописалася Алберта, Квебек і Саскачеван.

Спеціяльно хочу згадати п. Епіфанія Кочу з 38 відділу в Торонті. Пан Коча вийшов героєм перед-конвенційної кампанії. Він сам записав 33 членів і заасекурував їх на суму $51,250, отже більше як четвертину всьої асекурації, яке наше товариство здобуло в перед-конвенційній кампанії. Він також перший, що почав писати асекурацію на поважніші суми і не написав нікому нижче від одної тисячі, а деяким написав більше. Одному членові він написав $1,250 асекурації, девятьом по $2,000, одному на $3,000, одному $4,000, а одному $5,000. Він також звертає увагу на асекураційні пляни і підбирає їх відповідно до віку апліканта. Дітям і молодим людям він пише "евдамент", а старшим 20 літ життєву.

Ми мусимо перейти до вищих сум асекурації, бо це краще і для члена, і краще для орґанізації. Наш мінімум повинен бути одна тисяча; лише в крайних випадках ми повинні допускати $500, а вже ніколи $250.

На цім закінчую звіт нашої комісії. Про наші проблєми, недомагання і пляни на найближче майбутнє буду говорити окремо.

***

По звіті заступника президента слідував звіт рекордового секретаря **Василя Казанівського.**

Мій звіт, говорив він, відноситься до років 1950, 1951 і 1952. На кожному засіданні дирекції в тих роках я був присутний і рекордував хід нарад, внески, дискусії та ухвали. Всіх засідань було 68. Вони відбувалися два рази в місяць, у понеділок після першого і пятнадцятого. Крім членів дирекції і контрольора Кіпрана, на засідання приходив час від часу контрольор Лука Ґрабовецький та правний дорадник нашого товариства, посол Соломон. Поза реґулярними засіданнями, дирекція відбула кілька засідань з актуарієм товариства.

Засідання проходили взірцево і майже в кожному випадку рішення западали однозгідно. Як говорив президент, дирекція, крім спільних нарад, працювала в комісіях. Кожна комісія мала опреділене і спеціяльне поле праці. Мені припало працювати в комісії приняття нових членів, до якої входив також контрольор Кіпран. Ми уважно перевірювали

кожну аплікацію, а коли ми мали які сумніви, то посилали апліканта до лікаря або передавали його справу під розгляд цілої дирекції.

Кожного дня я ходив на пошту, відбирав там всі письма до товариства, фінансові звіти зараз передавав до канцелярії, а кореспонденцію в інших справах, як оголошення, я зараз переписував, коли цього було потрібно, і передавав до редакції. На письма, що вимагали негайної відповіди, я точно відписував. Всі інші важніші справи полагоджувала дирекція на своїх засіданнях. Звіти засідань розмножувалося на ґестетнері й розсилалося до всіх відділів і директорів на провінції, щоб вони були в курсі діла. Коли була потреба, розсилалося і спеціяльні обіжники.

До кутка "Взаїмної Помочі" в "Українському Голосі" і "Новому Шляхові" дописував заступник президента п. Сирник. Цей куток робить добру роботу для нашого товариства, про що свідчать листи, які приходили з запитами, а також добрий успіх кампаній. Обидва згадані часописи обслугували наше товариство і за це належиться їм признання.

Коли говорити про комісії, то можна загально сказати, що вони виконували свої завдання дуже добре. Головно, мушу підкреслити працю комісії позичок і комісії переведення кампаній, бо вони мали більше праці як інші, і виконували свої обовязки з посвятою.

Сталих орґанізаторів товариство не мало. Короткий час працював як орґанізатор п. Василь Григоряк в Онтеріо. Він вписав поважне число членів і і відживив там деякі відділи. В місті Торонті під час третьої кампанії велику працю зробив для нашого товариства п. Епіфаній Коча.

Я бажаю приєднати свій голос до тих голосів признання, що впали на адресу п. Нестора Грабовського. Пан Грабовський, як директор на Онтеріо, був найрухливішим протягом минулих три роки і приєднав чи не найбільше членів до 38-го відділу. Він також виїздив до відділів поза Торонтом і шляхом кореспонденції вдержував постійні звязки з дирекцією у Вінніпеґу, інформуючи її про стан товариства на сході і даючи їй нераз добрі поради.

У Бритиш Коломбії дуже діяльним був п. Ф. Богдан, який приєднав там багато членів до 20-го відділу. У Вінніпеґу найрухливішим був п. Йосиф Кобзар, який віддав багато праці в користь товариства і приєднав поважне число членів до 55-го відділу. У Содборі щиро працював п. Ємчук.

Зсумовуючи, можна сказати, що останні три роки скріпили наше товариство, про що ви вже чули і ще почуєте з фінансового звіту. Дирекція працювала в найбільшій гармонії і згоді.

Кінчаючи, я бажаю підкреслити, що нам треба звернути головну увагу на молоду ґенерацію, бо від нашої молоді

буде залежати дальший розвиток і майбутність Товариства Взаїмної Помочі в Канаді.

**
*

Після звіту рекордового секретаря В. Казанівського, директор Грабовський зробив кілька проголошень в справі приміщень в готелях для учасників зїзду, і предсідник Соломон перервав сесію на обідню пору.

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ ПЕРШОГО ДНЯ.

Предсідник Соломон кличе до звіту директора на Манітому Василя Довганика з Вінніпеґу.

Директор Довганик: Я одинокий з-поміж провінціяльних директорів, що маю можливість працювати з цілою дирекцією, з нею радитися і з нею сходитися. З свого боку я робив, що міг, щоб наше товариство скріпити морально і матеріяльно. Багато часу ми провели над ріжними проєктами і плянами, щоб "Взаїмну Поміч" поширити. Від часу третьої конвенції я відвідав майже всі манітобські відділи, як також відділ в Кенора, Онтеріо. В кожному відділі я говорив про працю дирекції і розвиток "Взаїмної Помочі" та про конечність найтіснішої співпраці між урядниками відділів і членами. Я підкреслював, що "Взаїмна Поміч" ріжниться від звичайних асекураційних компаній тим, що вона належить до членів і плекає серед них духа толерантности і братнього відношення, а поза те вона ще є народна інституція з благороднимиціллями. Тому кожний українець патріот, який розуміє вартість економічної сили свого народу, повинен бути членом "Взаїмної Помочі". Комісія, до якої я належав, зробила від себе все, щоб приєднати якнайбільше членів, і вислід з трьох кампаній приніс поважні успіхи. Дирекція, що буде вибрана на цій конвенції, могтиме скористати як з нашого досвіду, так і з наших недомагань, і повести почату працю ще краще.

Наше товариство переступає поріг тридцять другого року свого існування. За три роки будемо обходити 35-літний ювілей "Взаїмної Помочі". Чи можна краще зустріти надходячий ювілей як перевести в життя постанову кожного члена придбати до часу того ювілею хоч одного нового члена? Якби нам вдалося перевести цей задум в життя, то в 1956 році "Взаїмна Поміч" мала б 12 тисяч членів і кілька мільйонів долярів майна. Скажете, що це мрія. Але вона може стати ділом, якби кожний з наших членів придбав одного члена. А придбати одного члена за три роки часу не повинно бути тягарем для нікого.

Я обсервую українське життя в Канаді й запримічую, що на деяких ланах людської творчости ми лишилися позаді других. Не через те, що в нас нема може своєї інтеліґенції, або не маємо здібности. Є в нас одне і друге. Та нам бракує не раз віри у свої власні сили. Замість того, щоб свої сили лучити, ми їх роздроблюємо. Терпимо також від страшної хороби, що називається байдужість. "Без мене обійдеться", почуєте від наших людей. Коли б так говорили лише одиниці, було б не зле. Але коли так скажуть тисячі українців, тоді це вже поважна недуга, яка підкошує нашу силу.

Ви шановні делеґати є живчиками своїх відділів і від вас найбільше залежить, чи ми підемо вперед, чи будемо стояти на місці. Підім вперед. Вернувшися додому, перекажіть своїм членам, що тут говорилося й рішалося, будьте тим проводом, що веде вперед до кращого.

Предсідник Соломон кличе до звіту директора на Онтеріо п. Нестора Грабовського.

***

Н. Грабовський: Мені надзвичайно приємно репрезентувати провінцію Онтеріо, що має велике українське населення і найбільше членів та відділів "Взаїмної Помочі". Наша дирекція ставиться з великою пошаною до нашої провінції, а доказом цього є факт, що вона вже третій раз під ряд скликає конвенцію в нашій провінції.

Мені приємно репрезентувати Онтеріо як директор тим більше, що в Онтерії є такі щирі й віддані працівники, як панове: Степан Ємчук у Содборі, Степан Задорожний в Ошаві, Е. Коча, Р. Савич і Т. Хахуда в Торонті та багато інших по всіх відділах в Онтеріо. Тому в кожній кампанії, проголошеній дирекцією, Онтеріо здобувала перше місце.

Коли третя конвенція покликала мене на директора "Взаїмної Помочі", то я був свідомий того, що покликала мене не для почести, але для обовязку і праці. Я сподівався, що дирекція буде припоручувати мені багато обовязків, а до того відділи будуть вдаватися до мене з ріжними справами. Але, Богу дякувати, ви мені не докучали і за це складаню вам щиру подяку.

Головна дирекція припоручила мені дві справи: одну — договоритися з орґанізатором в 1950 році, другу — поладнати деякі справи в 37 відділі у Брентфорд. Ці припоручення я виконав. Крім цього, мав я запрошення від 6 відділу у Виндзор і 11 та 33 відділів в Ошаві на 30-літний ювілей. До Виндзору я не міг був поїхати з особистих причин, але післав пок. Дмитра Гунькевича, який дуже добре зарепрезентував дирекцію. В Ошаві я був і свято перейшло дуже успішно.

Хоч відділи мене не кликали, ані дирекція не давала мені припоручень поза те, про що я вже згадав, я таки виїздив, переважно до південної Онтерії, стрічався з членами вів з ними розмову про "Взаїмну Поміч" і заохочував їх до активности. В деяких місцевостях бував по кілька разів, а в деяких був разом з орґанізатором п. Григоряком. Дві нові місцевости, Донвил і Киченер (в Донвил є 8 чи 9 членів, а в Киченер 4), треба буде допильнувати новому директорові, щоб там заіснували відділи. Можливість є, лише треба більше зусиль.

З дирекцією у Вінніпеґу я був в постійнів писемнім контакті. Нераз тяжко було вияснити обставини на сході Кана-

ди. Треба ствердити, що між заходом і сходом є велика ріжниця; на сході більші міста, більша індустрія, більше робітників, більша поширена асекурація на більші суми, більше поширені подібні орґанізації, що мають свої осідки в Зєдинених Державах, тому треба багато більше зусиль, щоб витримати конкуренцію. Ми її витримуємо і "Взаїмна Поміч" значно зростає в Онтеріо.

Кожний, хто хоче вписувати членів до "Взаїмної Помочі", мусить бути бодай трохи ознайомлений з асекураційними справами, а з "Взаїмною Поміччю" зокрема. Коли є розуміння значення асекурації і є охота й відвага до праці в користь орґанізації, то ще треба мати сильну віру, що, вписуючи нового члена, ви робите йому і його родині велике добро.

Коли шукаємо нових членів, мусимо бути приготовані дати відповіди на ріжні питання. Найкращі відповіди, це відповіди ясні і короткі. Треба мати з собою скалі вкладок (премій) інших подібних орґанізацій та асекураційних компаній разом з зворотними й іншими невтратними вартостями. Коли докажете цифрами, що у "Взаїмній Помочі" є менші вплати, а більші зворотні й невтратні вартости, тоді матимете успіх при вписуванню нових членів.

Всякі арґументи повинні бути основані на фактах, сильні й переконливі. Не можна обіцювати того, чого "Взаїмна Поміч" не дає. Не треба ганити інші асекураційні установи, а доказувати цифрами про більші користи у "Взаїмній Помочі".

Коли йдемо до кого з наміром вписати його чи її до "Взаїмної Помочі", то треба заздалегідь виробити собі певний плян: яку асекурацію і яку суму запропонувати даній особі. Треба уважати, щоб премія не була понад сили апліканта, бо в такому випадку новий член перестане платити вкладки, а то буде нарікати і шкодити "Взаїмній Помочі".

При цій нагоді ще згадаю, що я не тільки сповняв обовязки директора на Онтеріо, але вже девятий рік виконую обовязки фінансового секретаря 38 відділу. Наш відділ має 422 членів, старих є 151, а тих, що були приняті під асекураційним актом, є 271, з того 60 у молодечім відділі.

Від 1944 року я записав 193 члени. З цього числа два померло, чотири вибрали зворотні вартости, десять перейшли до інших відділів, 38 потратили права через неплачення вкладок, а 139 дальше є членами у нашому відділі.

На цім кінчу, дякую вам за терпеливість і бажаю цій конвенції розумних постанов та дальшого успіху і поширення для "Взаїмної Помочі".

**
*

Предсідник Соломон кличе до звіту директора на Квебек Михайла Чипчара.

Директор Чипчар вітає конвенцію і говорить про стан відділів у своїй провінції. Відділ 45 занепадає, а також є труднощі з відділом 42, що його зорґанізував п. Рошко. Пропонує, щоб пята конвенція відбулася в Монтреалі. Вірить, що це не лише оживило б відділи, але й причинилося б до потрібної реклями для "Взаїмної Помочі" в Квебеку. Підносить думку, щоб дирекція застановилася над справою орґанізатора в провінції, зокрема для Монтреалу.

***

Покликаний до звіту директор на Алберту, **Василь Бойцун,** складає привіт конвенції і висловлює вдоволення з поступу, що Товариство Взаїмної Помочі зробило за останні три роки. Ґратулює дирекції за переведення кампаній, які здобули багато нових членів.

Наш 31 відділ в Едмонтоні, говорив директор Бойцун, мав честь вітати в себе минулого року президента п. Трача, а також директора на Квебек п. Чипчара.

Найбільший клопіт маємо з старшими членами. Деякі вже не хотіли платити. За вкладками треба до них їздити. Я старався приєднати нових членів, але признаюся, що це було дуже трудно. Алберта заінтересована тепер оливою. Кожний говорить про оливу і "бум", який вона створила. Люди надто зматеріялізувалися. Кожний хоче якнайшвидше доробитися. На припоручення нашого президента я відвідав деякі відділи. Відділ у Вилинґдоні начисляє всього 10 чи 11 членів і після виїзду з околиці о. Василіва майже завмер. Відділ в Ендру існує, але не росте. Постараюся, щоб в майбутньому наша Алберта вийшла з теперішного стану оспалости і проявила більше активности і зацікавлення у "Взаїмній Помочі".

***

Предсідник Соломон кличе до звіту головного фінансового секретаря Андрія Павлика.

А. Павлик: Мій звіт складатиметься з двох частин — фінансового й актуаріяльного. Для вашої вигоди я приготовив оці великі діяґрами, при помочі яких ви зможете слідкувати за звітом і бачити, як фінансовий стан товариства представляється в образках. Для порівнання, як ми стоїмо відносно скаль наших премій, членства і суми загальної асекурації, наведу деякі дані про інші подібні установи, як Братство св. Миколая, Робітниче Запомогове Товариство, Народний Союз і Робітничий Союз. (Подає цифри).

Загально можна сказати, що ми мали добрий успіх від часу третьої конвенції. Наші інвестиції у морґеджі і бонди принесли нам добрий прихід. Загально ми заробили 4.8% на наших інвестиціях. (Відчитує і пояснює ріжні позиції фінансового й актуаріяльного звіту).

Три-річний звіт вплат і виплат Українського Товариства Взаїмної Помочі

ВПЛАТИ за роки	1950	1951	1952	Разом
Посмертний фонд				
Вкладки	$36,437.14	$42,549.41	$43,428.66	$122,415.21
Відсотки від бондів	4,727.72	4,601.75	5,413.03	14,742.50
Відс. від морґеджів	12,928.06	17,117.86	19,342.05	49,387.97
Відс. від сир. фонду	67.13	72.63	79.15	218.91
Перенес. до сир. ф.	500.00	213.34	800.00	1,513.34
Ріжне	23.23	55.15	150.00	228.38
	$54,683.28	$64,610.14	$69,212.89	$188,506.31
Запомоговий фонд				
Вкладки	9,194.49	9,303.40	9,144.13	27,642.02
Відс. від бондів	300.00	300.00	150.00	750.00
	$ 9,494.49	$ 9,603.40	$ 9,294.13	$ 28,392.02
Молодечий фонд				
Вкладки	4,068.99	4,361.35	5,316.32	13,746.66
Відс. від бондів і банку	311.25	328.48	470.81	1,110.54
	$ 4,380.24	$ 4,689.83	$ 5,787.13	$ 14,857.20
Загальний Фонд				
Вкладки	16,347.76	13,722.57	13,592.32	43,662.65
Розмет на конвенцію	3,001.65	1,359.25	91.75	4,452.65
Ріжне	8.85	20.80	98.96	128.61
	$19,358.26	$15,102.62	$13,783.03	$ 48,243.91
Загально	$87,916.27	$94,005.99	$98,077.18	$279,999.44
Загальні виплати	36,730.35	26,428.81	36,250.46	99,409.62
Надвишка вплат	$51,185.92	$67,577.18	$61,826.72	$180,589.82

ВИПЛАТИ	1950	1951	1952	Разом
Посмертний фонд				
Виплати посмерт.	$14,125.00	$ 8,000.00	$15,800.00	$ 37,925.00
Випл. з сир. фонду	152.53	576.75	419.11	1,148.39
Випл. зворот. варт.	480.50	——	341.00	821.50
	$14,758.03	$ 8,576.75	$16,560.11	$ 39,894.89

Запомоговий фонд

Виплати хорим	$ 8,183.54	$ 8,642.03	$ 9,585.17	$ 26,410 74

Загальний фонд

Актуарій	$ 232.90	$ 421.35	$ 482.75	$ 1,137.00
Лікарі	205.00	203.00	206.00	614.00
Правник	100.00	100.00	100.00	300.00
Авдитори	350.00	400.00	550.00	1,300.00
Оголошення	461.72	705.25	628.68	1,795.65
Друки і канцелярійні Видатки	482.58	624.90	392.67	1,500.15
Платня канцелярійних робітників	735.00	1,408.00	1,489.00	3,632.00
Рент	240.00	240.00	240.00	720.00
Гонорари дирекції і комісіям	2,100.00	1,900.00	2,040.00	6,040.00
Поштова опл. і змінне	154.50	239.68	225.15	619.33
Подорожні видатки	625.00	58.00	340.30	1,023.30
Комісове	2,356.25	1,659.25	1,587.75	5,603.25
Конвенційні видатки	4,656.50	375.73	— —	5,032.23
Комісове за морґеджі	398.50	308.00	179.50	886.00
Нагороди кампаній	125.00	346.25	115.00	586.25
Канцелярійні прибори	325.00	— —	— —	325.00
Телефон	— —	29.65	84.40	114.05
Платня орґанізаторам	— —	— —	375.00	375.00
Купно ґузиків	— —	— —	440.00	440.00
Позичка	— —	— —	182.04	182.04
Дрібні видатки	240.83	190.97	446.94	878.74
	$13,788.78	$ 9,210.03	$10,105.18	$ 33,103.99
Загально	$36,730.35	$26,428.81	$36,250.46	$ 99,409.62

Пояснення до скорочень: Відс. — відсотки, сир. — сиротинський, перенес. до сир. ф. — перенесено до сиротинського фонду, випл. — виплати, зворот. варт. — зворотна вартість, посмерт. — посмертний.

Майно з днем 31-го грудня 1952 р.

Готівка	$ 48,689.04	
Морґеджі	318,939.85	
Бонди	222,187.51	
Приріст відсотків на бондах	1,947.87	
Приріст відсотків на морґеджах	2,281.76	
Залеглі вкладки	2,900.03	
Передплата комісового і ріжне	213.33	$597,159.39

Зобовязання з днем 31-го грудня 1952 р.

Фонди посмертні		$409,963.00
Резерва на втрачених членів	$ 18,751.00	
Резерва на евентуальности	8,500.00	
Резерва на інвестиції	20,000.00	47,251.00
Фонд хорих		9,667.00
Сиротинський фонд		5,036.18
Молодечий фонд		18,348.00
Сплатні зобовязання		4,200.00
Вкладки на 1953 рік		1,373.15
НАДВИШКА:		
Посмертного фонду	$ 70,212.74	
Допомогового фонду	14,073.47	
Молодечого фонду	6,512.33	
Адміністративного фонду	10,522.52	101,321.06
		$597,159.39

Повищий маєтковий звіт з дня 31-го грудня 1952 року, як також касові обороти за 1950, 1951 і 1952 роки, є зладжені на підставі фінансових звітів виготовлених актуарієм і авдиторами Робісон Ґрін Ко., які провірили книжки і маєтки товариства.

Ми, як Контрольна Рада, підтверджуємо ці звіти і твердимо, що всі позиції відповідають записам в головній книзі Товариства.

Контрольна Рада:

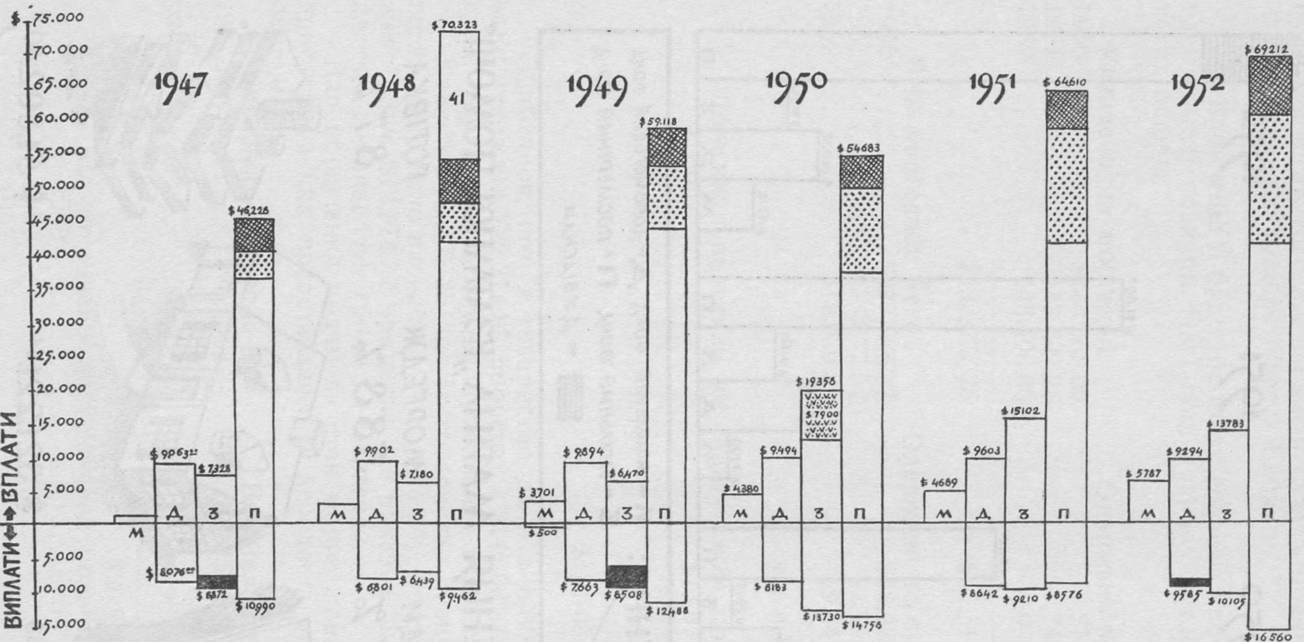
П. Кіпран. **Л. Б. Ґрабовецький.**

Третій контрольор не був присутний через недугу.

ЗРІСТ МАЙНА

		Зріст:
Майно в 1949 році	$415,224.37	
Майно в 1950 році	467,700.68	$ 52,467.31
Майно в 1951 році	534,520.21	66,819.53
Майно в 1952 році	597,159.39	62,639.18
		$181,935.02

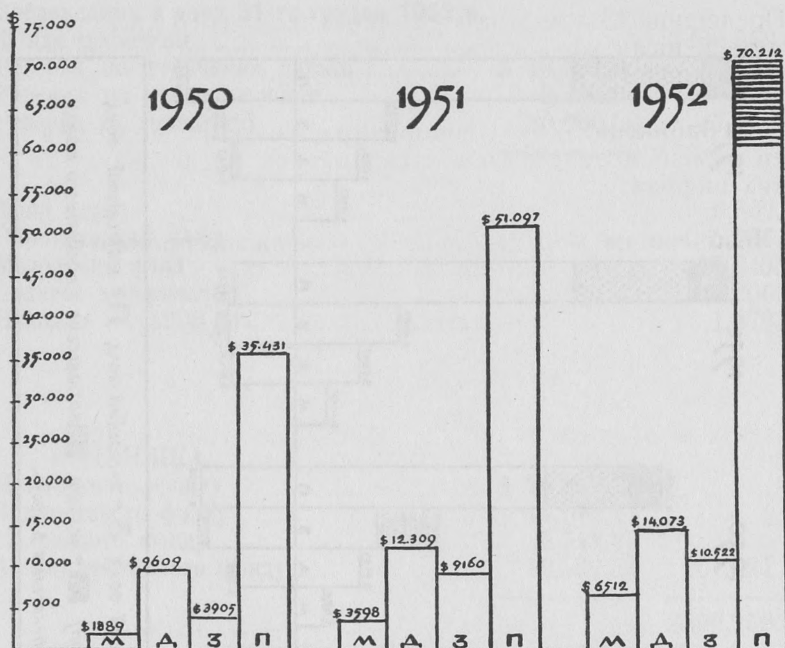
**
*

ПОЯСНЕННЯ: М = молодечий фонд Д = допомоговий фонд З = загальний фонд П = посмертний фонд

▩ = процент з бондів ▦ = морґедж [процент] ■ = недобір ▨ = перенесено з посмертного фонду

41 = відділ з Брукленде, що прилучився в 1948 р.

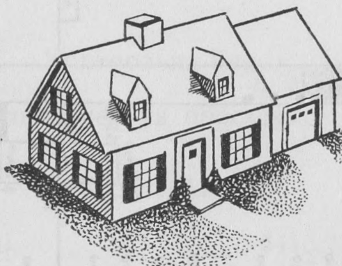

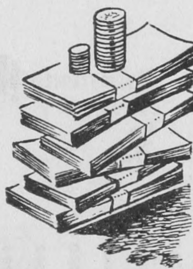
ПОЯСНЕННЯ: М = МОЛОДЕЧИЙ ФОНД Д = ДОПОМОГОВИЙ ФОНД
З = ЗАГАЛЬНИЙ ФОНД П = ПОСМЕРТНИЙ ФОНД
▤ = ДИВІДЕНДИ

РОЗМІЩЕННЯ МАЙНА „ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ"

БОНДИ	МОРҐЕДЖ	ГОТІВКА
37·5 %	58·8 %	8·7 %

$ 224,135.38 $ 321,221.61 $ 51,802.40

$ 597,159.39

Предсідник Соломон повідомляє, що запити і дискусії відбудуться після того, як всі звіти будуть подані, і кличе до звіту головного касієра Ореста Бабинця.

О. Бабинець: Я буду говорити головно про морґеджі, як член комісії позичок. Наш стан позичок представляється в таких цифрах:

Визичено на морґеджі.		Одержано проценту:
1950	$140,968.00	$ 2,877.09
1951	143,109.25	10,740.10
1952	148,400.00	9,097.63
	$432,477.25	$22,714.82

Всіх морґеджів було:		Одержано всього проценту:
1950	$277,265.17	$12,928.06
1951	294,877.52	17,117.86
1952	318,939.85	19,342.97
		$49,387.97

Довжники вплатили на сплату своїх позичок:

1950	$13,571.68
1951	69,923.83
1952	57,535.63
	$141,031.14

З позичок, що їх товариство дало в 1950-51-52 роках, воно одержало $22,714.82 проценту і $141,031.14 у ратах. Ці гроші товариство могло знову вложити в інвестиції.

Коли б $432,477.25, що їх товариство визичило на морґеджі, воно було вложило у бонди на 3%, воно було б одержало лише $12,974.32 проценту. Це показує, що багато поплатніше є визичати гроші на морґеджі.

Для порівнання подам як стан морґеджових позичок і прибуток з них представлявся в передостаннім три-річнім періоді:

Було всіх позичок:		Прийшло проценту:
1947	$ 85,834.34	$ 4,600.57
1948	169,080.41	6,331.39
1949	194,691.04	9,988.61
		$20,920.57

Кілько видано морґеджових позичок:

1950	31
1951	33
1952	27
	91

ЗАПИТИ І ВІДПОВІДИ:

Т. Хахула: Маю двоє питань до скарбника. Як оцінюється вартість морґеджового майна і чому "Взаїмна Поміч" не обмежує позичок до своїх членів?

О. Бабинець: Визичаємо гроші переважно на нові хати у пропорції 50 до 55% дійсної вартости. Руководимося засадою, щоб будь-котра одна позичка не перевищувала 2½% нашого майна.

Притримуємося принципу визичати гроші лише членам, однак цього принципу не можна завжди притримуватися. Бо часом буває, що маємо гроші на руках, а члени за позичками не зголошуються, отже мусимо позичати чужим, щоб гроші в банку бездільно не лежали. Зрештою, не кожному членові можна гроші визичити. Ваша дирекція є лише тростами вашого майна і мусить бути дуже обережна з позичками. Дирекція мусить мати достаточне запевнення, що визичені гроші повернуться і що товариство не понесе втрати. Звичайно так робимо, що коли нечлен українець хоче затягнути позичку, то ми його вписуємо в члени, або пробуємо вписати в члени. При цьому мусимо одначе вважати на його вік і стан здоровля, бо не можна вписувати в члени кожного, хто лише зголоситься за позичкою.

С. Задорожний: Фінансовий секретар сказав у своєму звіті, що товариство виплатило більше з запомогового фонду, ніж до цього вплинуло? Як це пояснити?

А. Павлик: У запомоговім фонді маємо $14,073.47 надвишки, отже назагал товариство не втратило. Це лише цього року так сталося, що ми виплатили з запомогово фонду більше, ніж до нього прийшло. Члени старіються і частіше слабують.

С. Ємчук: Чи дирекція поробила які заходи, щоб мати позичкові відділи в східній Канаді? В Содборі, наприклад, будується багато домів і є потреба на позички.

Предсідник Соломон: Цю справу обговорила третя конвенція. Треба було б вибрати провінціяльний лайсенс, відкрити канцелярію і поставити в ній урядника. Капітал, яким "Взаїмна Поміч" розпоряджається, не є ще настільки високий, щоб ми таке робили.

П. Кокор: Коли в допомоговім фонді є 14 тисяч надвишки, то чому не давати допомоги у більшій сумі?

І. Г. Сирник: Як сказав п. Павлик, члени старіються і частіше слабують. Може бути, що за кілька років ця надвишка зовсім вичерпається. Маємо супроти членів зобовязання і мусимо з тим фондом обережно поступати.

Предсідник Соломон: Питання вищої допомоги буде на програмі пізніше, і коли нема більше запитань, я кличу до слова заступника президента Сирника. Він буде говорити про те, що зроблено в справі рекомендацій третьої конвенції і подасть деякі пляни праці на майбутнє.

***

І. Г. Сирник: Третя конвенція нашого товариства подала в формі рекомендацій ряд припоручень дирекції і я хочу обговорити ті припоручення, що мають відношення до асекурації.

Поки дирекція могла заняти становище до цих рекомендацій, вона мусіла засягнути опінії і поради в свого актуарія. Це конечно треба було зробити для того, щоб дирекція не перейшла меж і не впровадила нічого такого, на що департамент асекурації в Оттаві не міг би дати своєї згоди. По кількох нарадах з актуарієм дирекція вияснила для себе рекомендації третьої конвенції і про це хочу повідомити шановних делеґатів.

Одна рекомендація третьої конвенції припоручила дирекції провірити можливости і в порозумінню з актуарієм знизити вкладки для дітей нижче 16 років життя.

На це актуарій сказав нам, що цього неможливо зробити, бо існуючі вкладки точно обраховані на основі таблички смертности і є вже мінімально низькі. Можливо, що деякі малі зміни можна буде впровадити, але вони не будуть радикальні. Він одначе сказав, що коли є бажання мати дешеву діточу асекурацію, то "Взаїмна Поміч" може впровадити так званий "Терм Плен" (речинцевий плян) для дітей до 16 років віку. Це є дуже дешева асекурація, премія за $500 асекурації коштує всего 35 центів на місяць, але очевидно вона не має ніяких бенефісів, крім посмертного. Цей плян не має зворотної грошевої вартости, ані позичкової вартости. Вартість поліси виплачується бенефіціянтові лише в разі смерти, і тому цей плян не є такий принадний, як 20 Year Endowment або 20 Payment Life. Його можна ввести задля ріжноманітности і якщо конвенція цього бажає, то делеґати повинні винести відповідну резолюцію в цій справі.

Друга рекомендація третьої конвенції говорить, щоб дати опуст тим членам, що заплатять свої вкладки рік наперед. Актуарій цю думку апробує і дирекція погодилася давати таким членам 4% опусту на вкладках, що будуть заплачені згори за один рік.

Дальша рекомендація пропонує введення подвійного бенефісу в разі смерти внаслідок випадку. Цей бенефіс називається по анґлійськи Double Indemnity. На практиці "добл індемниті" означає, що коли член помре внаслідок нещасливого випадку, то його бенефіціянт одержує подвійну суму, яка зазначена на полісі. Це значить, що коли член заасекурований на одну тисячу долярів і має "добл індемниті", то бенефіціянт дістає $2,000; коли було дві тисячі асекурації, бенефіціянт дістає $4,000 і т. далі. Кожна асекураційна фірма має певні застереження, їх забагато, щоб можна вичислити, але наприклад, скажу, що "добл. індемниті" не виплачується вразі самогубства всіх родів, або коли член є вояком у війні, є поліцаєм, або працює на субмарині. Навіть великі компанії є дуже обережні з "добл індемниті" і актуарій радив нам

не давати цього бенефісу нікому, хто працює під землею або має небезпечну працю на поверхні. Якщо ми цей бенефіс запровадимо, то я вважаю, що наш максімум повинен бути $2,000 асекурації, себто $4,000 з "добл індемниті".

Ще інша рекомендація третьої конвенції говорила про підвишку комісового до тої висоти, що платять інші компанії. Це є, так би сказати "біґ ордер", бо комісове ріжних компаній може ріжнитися і напевно ріжниться. Я знаю, що одна досить велика анґлійська фірма платить 50 процент від першої премії на 20 Payment Life і 30 Payment Life, 60 процент на Whole Life і 40 процент на Endowments. В додатку до цього вона платить мале комісове слідуючого року та менше у дальших роках.

Анґлійські компанії мають два роди аґентів, "парт тайм" і "фул тайм". "Парт тайм" аґент дістає менше комісове, як "фул тайм", але навіть "парт тайм" аґент мусить написати певну суму асекурації кожного року.

Ми, як члени "Взаїмної Помочі", є всі "парт тайм" аґенти, але дуже мало з нас пишуть на рік більше, як 20 тисяч асекурації, що, мені здається, вимагають компанії від своїх "парт тайм" аґентів. І я сказав би, що те комісове, яке ми дотепер виплачували, не є нижче від того комісового, що його "парт тайм" аґенти дістають в других компаніях, а як є нижче, то напевно не багато.

Дирекція одначе розуміє, що "Взаїмна Поміч" мусить розвиватися, а щоб вона могла розвиватися, вона мусить здобувати нових членів і здобувати їх багато більше, ніж вона до цього часу здобувала. Тому дирекція готова дати найбільш можливе комісове тим нашим членами, що схотять посвятити свій час для здобуття нових членів, або для цеї справи віддадуть бодай весь свій вільний від праці час. Я вважаю, що член, який віддає ввесь свій вільний час для того, щоб здобути нових членів і здобуде їх поважне число, заслугує на більшу винагороду, ніж такий член, який не робить спеціяльних старань, а так принагідно, без спеціяльного заходу, запише кількох членів. І коли дирекція припоручила мені виготовити проєкт нового комісового, то якраз це я мав на думці і збудував табличку з долини вгору в такий спосіб, що хто запише більше членів, той здобуває вищий процент комісового. Копію цеї таблички я був вислав нашому директорові на Онтеріо п. Грабовському, щоб він поробив свої зауваги. Цю табличку я ще далі поправив і зробив її навіть принаднішою як вона була в ориґіналі. Я певний, що вона витримає порівнання з будь-котрою іншою компанією. Побоююся, що може вона занадто щедра. Я одначе не міг взяти під увагу одної пропозиції директора п. Грабовського, а саме, щоб в першій ґрупі платити $10 на одній тисячі діточої асекурації, так само, як це є зі старшими членами. Цього я не міг узглянити, бо діточі премії є дуже низькі, зокрема Whole Life, і коли б наприклад заплатити на такій полісі 10

долярів, то це рівнялося б майже 60% комісового. 10 долярів можна дати хіба на ендавмент полісах.

(Тут п. Сирник виписує скалю комісового на таблиці, щоб делеґати могли її бачити.)

***

Рекомендація п. Ґужди і п. Грабовського говорила за тим, щоб "Взаїмна Поміч" приймала членів до 60 років життя і не обмежувала їх до $500 асекурації. Ця справа вже полагоджена позитивно. Потрібно лише виробити табличку вкладок до 60 років. Від актуарія маємо табличку лише до 55 років.

В звязку з цим питанням ця конвенція повинна визначити максимальні суми, на які можна асекуруватися у "Взаїмній Помочі". Я пропонував би таку табличку:

У віці від 16 до 38 років	$5,000
У віці від 39 до 45 років	3,500
У віці від 46 до 50 років	2,500
У віці від 51 до 55 років	1,500
У віці від 56 до 60 років	1,000

При тій нагоді хочу підкреслити, що репрезентант товариства повинен підбирати для апліканта такі пляни асекурації, що найкраще підходять до його віку, спроможности платити премії і потреби забезпечення. Твердого правила не можна встановити, але загально можна сказати, що для дітей не треба писати Whole Life, ані для старшого чоловіка Endowment. Для дітей я поставив би на першім місці "ендавмент", а на другім 20 Payment Life, ніколи Whole Life. Для людей молодого віку, скажемо до 40 років, можна писати "ендавмент", або "20 пеймент лайф". Для людей старших — "говл лайф" і "20 пеймент лайф". Але може бути, що навіть молодшому чоловікові, який має велику родину і потребує більшого забезпечення, краще написати "20 пеймент лайф" або "говл лайф".

Візьмім чоловіка, що має 30 років і четверо дітей. За одну тисячу "ендавмент" він платить $48.00 і його родина має забезпечення в разі його смерти лише на одну тисячу долярів. За ті самі гроші, якщо б він мав "20 пеймент лайф", його родина мала б $1,538 забезпечення, а якби він мав "говл лайф", то родина мала б забезпечення на $2,222. Отже такому чоловікові краще взяти "говл лайф".

Але може бути, що цей чоловік матеріяльно добре мається і йому треба такої асекурації, що має в собі найбільше щадничої вартости. В такому разі я йому без найменшої надуми порадив би взяти "ендавмент". Отже, як я сказав — твердого правила тут не можна встановити і до кожної справи треба підходити окремо.

Хочу ще коротко торкнутися діточої асекурації. Діточа асекурація є дуже популярна. Родичі звичайно асекурують

дітей зараз по народженню, щоб малими місячними чи річними вкладками зложити фонд або резерву на їх університетську освіту. Для цеї цілі найкраще надається "20 їр ендавмент". Дехто може думати, що "20 їр ендавмент" дозріває запізно, щоб дитина могла з неї скористати в часі університетських студій. Нормально, хлопець чи дівчина в 20 році перебуває на другім або третім році університету і це є якраз той час, коли помочі найбільше потрібно, бо перший рік-два університету батько ще якось дасть собі раду. Звичайно трудніше є з дальшими роками на університеті, коли батько вже, так би сказати, витягнувся з останнього, і тоді асекурація стає у великій пригоді.

Клопіт з діточою асекурацією є той, що в разі смерти батька нема кому платити премій. Мама має додаткові зобовязання, дитина малолітна і звичайно асекурація пропадає. Щоб цему зарадити і зробити діточу асекурацію безпечною, товариство має в пляні впровадити те, що по анґлійськи називається "waiver of premium". Це значить, що коли батько заасекурованої дитини помре, то плачення вкладок канцелюється до того часу, доки дитині не буде 21 рік. І навіть тоді дитина не платить премій за минулі роки. Іншими словами, коли батько заасекурує дитину, якій один рік, і вибере цю провізію "waiver of premium" за малою додатковою оплатою, то він згори має ґарантію, що ця поліса ніколи не буде втрачена, бо в разі його смерти ніхто не мусітиме платити премій і поліса буде в силі .

Коли ми це введемо, а згода від Оттави вже є, тоді продаж діточої асекурації повинна бути дуже легкою справою.

"Waiver of Premium" можна також долучити до поліс старших на випадок їх непрацездатности і якщо це буде бажанням цеї конвенції, то дирекція поробить заходи, щоби цей бенефіс ввести до плянів нашої асекурації.

Пекучою потребою нашого товариства є асекураційний підручник, те, що асекураційні аґенти називають "Rate Book". Це така потрібна річ, що я не можу її засильно підкреслити. У такій "рейт бук" повинно бути все, що репрезентантові товариства треба знати про "Взаїмну Поміч". Там повинні бути пояснення кожного пляну асекурації, що то є "говл лайф", "20 пеймент лайф", "ендавмент", "ендавмент ет 65", "добл індемниті", "вейвер оф пріміюм", невтратні вартости, "кеш сорендер велю", "пейд-ап іншюренс", "екстендед терм", "дисебилиті бенефит", інструкції для репрезентантів, як треба виповняти аплікації, табличка ваги і висоти, що то поліса і десятки інших питань, на які репрезентант мусить мати відповідь, щоб йому було лекше вписувати нових членів. Мені навіть дивно, що ми до цеї пори без такої "рейт бук" обходилися. Такі "рейт букс" не повинні бути для широкого публичного вжитку, а лише для орґанізаторів і тих членів, що мають за собою добрий рекорд праці в приєднуванні нових членів. Чартер і статут повинні бути окремо від

"рейт бук". Я вважаю, що приготовлення "рейт бук" повинно бути одним з найближчих завдань нової дирекції.

Поза те все нам треба членів. Досвід показав, що дотеперішними способами ми не притягаємо стільки членів, щоб "Взаїмна Поміч" могла скоро вирости на дійсно велику асекураційну орґанізацію, якою ми хотіли б її бачити. Я змалював вам досить рожевий образ трьох кампаній. І дійсно кампанії були успішні. Вони не дали нам того, що ми сподівалися, але все таки вони принесли нам поважні здобутки. Та вписати за три роки 836 членів і $642,500 асекурації є абсолютно замало. Ми повинні здобувати щонайменше пів мільйона асекурації кожного року. І для цього нам треба мати аґентів. Я не дбаю як ми будемо їх називати: орґанізаторами, представниками, репрезентантами, аґентами, чи як там, але їх треба. Нам треба орґанізатора в Онтеріо, в Манітобі, Саскачевані, Алберті, Квебеку і Бритиш Коломбії. Нова скаля комісового, якщо вона буде принята цею конвенцією, дасть відповідне винагородження орґанізаторам. Орґанізатор, що напише $200,000 асекурації, заробить приблизно чотири тисячі долярів за один рік. Якщо б кожний з шістьох орґанізаторів написав лише $100,000 на рік, то ми мали б $600,000 нової асекурації кожного року і тоді "Взаїмна Поміч" ступала б вперед стомилевими кроками. Тоді вона могла б частіше виплачувати дивіденди і жертвувати на народні цілі.

Поле перед "Взаїмною Поміччю" широке ,тільки треба на те поле вийти і на нім робити як на своїм власнім, бо "Взаїмна Поміч" є українською орґанізацією і кожний українець повинен відчувати обовязок до неї йти зі своїм асекураційними проблємами і потребами.

**
*

Предсідник Соломон кличе Павла Кіпрана від комісії хорих членів.

П. Кіпран: Хочу насамперед звернути увагу делеґатам, що не всі відділи подають точні інформації як цього вимагають наші правила, і через це часто припізнюється виплата допомоги. Те саме можна сказати у відношенню до документів про покійних членів. Прошу делеґатів, щоб вони звернули на це увагу виконавчим комітетам й улекшили працю для комісії і канцелярії.

СТАТИСТИКА ХОРИХ ЧЛЕНІВ

Рік	Хорувало жінок	Виплачено допомоги:
1950	126	$ 3,490.90
1951	149	4,054.63
1952	176	5,277.03
Разом	451	$12,822.63

Рік	Хорувало чоловіків	Виплачено допомоги:
1950	158	4,692.39
1951	164	4,593.11
1952	144	4,254.57
Разом	466	$13,540.07

Жінок і чоловіків разом — 917; виплачено $26,422.70.

Жінки, що хорували, становили 11.31% всього членства, а 49.18% всіх хорих членів.

Чоловіки, що хорували, становили 11.69% всього членства, а 50.28% хорих членів. Всі хорі члени (чоловіки і жінки) становили 23% всього членства.

Причини слабости:	Кілько хорувало:	% всіх хорих:
Випадки ,покалічення і т. д.	189	20.61
Операції	293	31.95
Серцеві, нервові недуги	80	8.72
Шкірні недуги	5	.55
Рак	30	3.27
Туберкольоза	11	1,20
Жіночі хороби	12	1.31
Загальні слабости, перестуда і т . д	297	32.39
Разом	917	100

СТАТИСТИКА СМЕРТНОСТИ ЧЛЕНІВ

Рік	Померло членів	Виплачено посмертного:
1950	35	$14,625.00
1951	25	9,618.40
1952	31	13,409.30
Разом	91	$37,652.70

Померші члени становили 2.28% всього членства.
Чоловіків померло — 60; жінок — 31.
Пересічний вік чоловіків при смерти — 60.
Пересічний вік жінок при смерти — 55.
Пересічний вік чоловіків і жінок — 57.5.
Чоловіки становили 1.50% всього членства.
Жінки становили .78% всього числа.

(З цього не можна ще витягати жадних висновків, бо може бути, що більше чоловіків є членами “Взаїмної Помочі”, ніж жінок. — Замітка секретарів.)

Посмертне по провінціях

Провінція	1950	1951	1952	Разом
Бритиш Коломбія	$ 1,800.00		$ 500.00	$ 2,300.00
Алберта	1,200.00	800.00	2,000.00	4,000.00
Манітоба	4,000.00	4,400.00	6,800.00	15,200.00
Саскачеван			9.30	9.30
Онтеріо	6,725.00	4,018.40	4,100.00	14,843.40
Квебек	900.00	400.00		1,300.00
Разом	$14,625.00	$9,618.40	$13,409.30	$37,652.70

УВАГА. Повний список покійних членів поданий при кінці протоколу.

Після звіту П. Кіпрана до слова зголошується **Лука Ґрабовецький** від Контрольної Комісії. Він повідомляє, що, живучи у Вінніпеґу, він приходив деколи на засідання дирекції і завжди погоджувався виконувати спеціяльні доручення дирекції. Відносно праці контрольної комісії, то вона є тепер лише формальністю, бо книговодство перевірюють спеціясти. Все таки, контрольна комісія розглянула фінансову господарку товариства, знайшла все у взірцевім порядку і вносить, щоб звіти членів дирекції та урядовців товариства приняти. Його внесок піддержує другий член контрольної комісії П. Кіпран.

Зауваги, питання, дискусії й ухвали

Г. Блок: У друкованому фінансовому звіті в українській мові зайшла фатальна помилка. Надруковано "надвишка виплат", а мало бути "надвишка вплат". В останнім протоколі також не зазначено, чи попередний звіт був принятий конвенцією.

О. Бабинець: Щодо "надвишки виплат", то це звичайна друкарська помилка.

В. Стельмащук: Чому не можна знижити премії на діточих полісах у т. зв. ендавмент плянах. Вони в нас вищі, як у деяких інших.

І. Г. Сирник: В едавмент полісах дуже мало елястичности щодо премій, бо ендавмент поліса ґарантує заасекурованому повну суму, що зазначена на цертифікаті, одну, дві, три чи чотири тисяч долярів, в додатку очевидно до дивіденди. У "Взаїмній Помочі" член платить чотири доляри місячно на одній тисячі ендавмент. За рік він вплатить 48 долярів, а за 20 років $960. По 20-ох роках він дістає тисячу долярів, тобто $40 більше, ніж вплатив, і за весь той час мав безплатне асекураційне забезпечення. З цього бачимо, що нема багато місця на меншу премію. Я маю під руками "рейтс" (скалі премій) кількох компаній і вони не є нижчі як у "Взаїмній Помочі". Питання нижчих премій для дітей

ми обговорювали з нашим актуарієм і він нам казав, що нема куди їх знижувати. Ми цю справу ще раз піднесемо в наших розмовах з ним, і якщо можна буде щось зробити в тому напрямі, то дирекція подбає, щоб бажання конвенції було виконане.

С. Задорожний: Насамперед бажаю скласти щиру подяку дирекції та членам наших відділів по Канаді за те, що вони прийшли з матеріяльною допомогою для нашого члена в 11 відділі, що втратив ногу і хотів набути для себе протезу.

Говорилося тут, що конвенцію скликано в Торонті тому, що в східній Канаді є більше членів. Відносно конвенції хочу сказати, що було замало реклями. Повідомлено, що конвенція відбудеться в Торонті, але не було сказано, в котрій салі, ані не зазначено в котрій годині вона має починатися. Заклики в ґазеті добрі, але обіжники подають замало інформацій. Колись було більше інформацій в обіжниках.

Ми хочемо більше членів і переводимо кампанії, але я пригадую, що лікар у Вінніпеґу відкинув дві аплікації з нашого відділу.

Л. Ґрабовецький: Табличка комісового, яку представив заступник президента, сповнила одну рекомендацію третьої конвенції і ставить "Взаїмну Поміч" в ряди асекураційних компаній під оглядом комісовим. Вірю, що нове комісове повинно бути заохотою при записуванню нових членів.

Ф. Богдан: Загально, я вдоволений зі звітів. Мене одначе непокоїть факт, що за три роки наше членство зросло дуже мало. Мусимо старатися цей стан поправити.

С. Ємчук: Я скажу дещо про рекляму. Кожний член, що хоче працювати для товариства, буде працювати без реклями. Обовязком кожного члена є реклямувати "Взаїмну Поміч". Кампанія знаменита річ, але не забуваймо завжди носити в кишені аплікацію і провадити кампанію за новими членами кожного дня, без уваги на те, чи кампанія формально проголошена, чи ні. Я бажаю дати признання членам дирекції, що розуміють справу і хочуть працювати.

І. Ткач: Говорилося тут про брак реклями відносно конвенції, але факт, що делеґати знали де прийти і прийшли на означений час, показує, що конвенція була проголошена добре. Щодо аплікацій, що були відкинені нашим лікарем, то дирекція не може до цієї справи вмішуватися й казати лікареві, котру аплікацію він має приняти, а котру ні. Зрештою, дирекція не може відповідати сьогодні за те, що сталося 12 років тому.

Я також не погоджуюся з твердженням, що наше членство не збільшилося і можу підтримати це цифрами. (Наводить цифри).

О. Лисий: Чи не можна б впровадити нової форми в справі хорих членів. Старі форми не відповідні.

А. Павлик: Я сам невдоволений з них, але вони є ще по відділах і ми хочемо їх зужити.

О. Лисий: Вважаю, що було б краще знищити старі й надрукувати нові.

Ф. Богдан: Коли часом падає яке слово критики, то це не є зле. Ми мусимо себе критикувати, бо де нема критики, там нема поступу. Часом і я висловлююся критично, а це тільки для того, щоб ми не закладали рук.

Н. Грабовський (пояснює як виповняти посвідки хорих членів): Відповідальність за неправильне виповнення посвідок хорих лежить на виконавчих комітетах. Щодо приєднання нових членів, то дирекція хоч би як старалася, нічого сама не вдіє. Тут вже обовязок членів і виконавчих комітетів. Нова аплікація на прийняття нових членів багато краща від старої.

М. Чипчар: Ставлю внесок, щоб ми припинили дальшу дискусію і приняли звіти. (Внесок піддержує М. Скорецький і він одноголосно переходить).

**
*

Авдитори, актуарій, бондовання і гонорар.

П. Кіпран і П. Кокор: щоб авдиторами "Взаїмної Помочі" були Робісон Ґрін Ко. (Внесок переходить).

П. Кіпран і М. Олійник: щоб нашим актуарієм був далі п. Торнбул. (Внесок однодушно переходить).

Н. Грабовський і М. Чипчар: щоб висота бондовання урядників була та сама, що в роках 1950-51-52 з тою зміною, щоб касієр був забондований на $10,000. (Внесок однодушно переходить).

Після цього вивязалася дискусія над висотою гонорару для членів дирекції.

Н. Грабовський: Цієї справи ми мабуть зараз не вирішимо, бо президент натякав, що треба більшої канцелярії і більше канцелярійних сил.

М. Чипчар: Я за тим, щоб суму гонорару піднести до $3,500 на рік, а фінансовому секретареві заплатити спеціяльно ще $300.00. Він має дуже багато праці, мусить виготовляти до Оттави обширні рапорти і заслуговує на більшу винагороду.

Г. Блок: Дирекція вже дістає поважний гонорар. Збільшено також видатки на канцелярійну роботу. Колись члени дирекції діставали дуже малу винагороду, щоб скріпити товариство.

А. Касіянчук: Наш доляр колись вартував одного доляра, а тепер багато менше. Праця в канцелярії збільшилася. Ми не можемо вертатися до минулого. Ставлю внесок, щоб лишити так як було — $2,500.

І. Трач: Я повинен дещо пояснити. Третя конвенція

уповноважила дирекцію піти до суми $2,500. Але не було ні одного року, щоб дирекція цілу ту суму зужила. Погоджуюся з п. Касіянчуком, що вартість доляра впала. Не погоджуюся з п. Блоком, який думає, що винагорода для членів дирекції зависока. Моя особиста думка, що $2,500 вистарчить.

М. Чипчар: Не люблю по два рази говорити про ту саму справу. Є критика, що дирекція не зробила цього, не зробила того, Коли вимагаємо від дирекції більше праці, будьмо готові її відповідно винагородити. Я був у Вінніпеґу і знаю, що дирекція робить, бо бачив її при праці.

Г. Ґужда: Думаю, що п. Чипчар не поінформований як слід. Він каже, що фінансовий секретар бере $100, але чи це факт?

І. Мітенко: Не думав я встрявати в дискусію, але не можу мовчати, коли ми над справою винагороди так довго дискусуємо. Я близько централі і часом заходжу до канцелярії, а часом і на засідання дирекції. Я бачив урядників при праці і можу сказати, що вони працюють сумлінно і віддають для товариства багато часу. Коли урядники головної управи не дістануть відповідної винагороди, не будуть працювати і не схочуть увійти до управи. При цій нагоді згадаю ще, що фінансові секретарі по відділах мають багато роботи, і я за тим, щоб відповідно винагородити і дирекцію і фінансових секретарів по відділах. Я бачив звіт Українського Народного Союзу і він краще винагороджує своїх відділових секретарів й орґанізаторів.

Грабовський-Ґужда: щоб дискусію припинити.

Предсідник Соломон: Перед нами є дві пропозиції: Тепер будемо голосувати.

Внесок Касіянчука-Задорожного, щоб гонорар виносив $2,500 на рік перейшов голосами 24 до 7.

Ґужда-Хахула: щоб увечорі сесії не було, а щоб засідали комісії. Конвенція приймає нвесок і о. д-р С. В. Савчук, голова статутово-резолюційної комісії, проголошує, щоб члени цеї комісії зійшлися в 9 годині після вечері.

Статутова-резолюційна комісія в складі о. д-ра Савчука, посла Івана Соломона, Андрія Павлика, Івана Сирника, Проф. Я. Рудницького, Михайла Олійника і Григорія Блока в присутности і за участю президента Трача, директорів Грабовського, Довганика, Чипчара, Бойцуна та делеґатів Ємчука, Богдана, Кіпрана й інших засідала до пізної ночі й нараджувалася в таких справах: поправки до статуту, ревізія членських вкладок, нові пляни і бенефіси та рекомендації що надійшли від відділів і членів товариства. Всі ці справи були піднесені на конвенції другого дня.

ДРУГИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ

Пятниця, 26 червня.

Предсідник Соломон відкриває ранню сесію і ставить на перший порядок дня вибір членів дирекції і комісій.

Дирекція:

Г. Филипчук — О. Бабинець вносить на президента **Івана Трача.** Л. Ґрабовецький і П. Коник номінацію закривають.

Іван Каптій — С. Ємчук вносять на заступника президента **І. Г. Сирника.** Й. Кобзар і М. Скоренький номінацію закривають.

М. Чипчар — Л. Ґрабовецький вносять на рекордового секретаря **Василя Казанівського.** А. Касіянчук і П. Коник номінацію замикають.

В. Стельмащук — І. Федун вносять на фінансового секретаря **Андрія Павлика.** І. Трач і Т. Хахула номінацію закривають.

Н. Грабовський — П. Коник вносять на касієра **Ореста Бабинця.** П. Кіпран і І. Федун номінацію замикають.

Директори на провінції:

П. Кіпран — В. Стельмащук вносять на Квебек **Михайла Чипчара.** І. Федун і С. Ємчук номінацію замикають.

Л. Ґрабовецький — О. Бабинець вносять на Онтеріо **Нестора Грабовського.** І. Мітенко і М. Чипчар номінацію закривають.

І. Каптій — І. Мітенко вносять на Манітобу **Василя Довганика.** А. Касіянчук і П. Коник номінацію закривають.

П. Кіпран — В. Казанівський вносять на Саскачеван **Николу Масиника.** І. Федун і І. Королик замикають номінацію.

П. Пауш — В. Стельмащук вносять на Алберту **Василя Бойцуна.** Пані Марія Сармаґа і І. Мітенко закривають номінацію.

Н. Грабовський і Л. Ґрабовецький вносять на Бритиш Коломбію Ф. Богдана.

Ф. Богдан — В. Довганик вносять **Василя Новосада.**

Ф. Богдан відмовляється, мотивуючи тим, що директор Новосад працював щиро для товариства і заслуговує на перевибір. Щодо нього самого, то він все одно як досі так і далі буде працювати для розвитку "Взаїмної Помочі", хоч і не буде директором.

Взявши під увагу відмову п. Богдана та його арґументацію, Грабовський і Ґрабовецький відтягають свій внесок, Кіпран і Задорожний замикають номінацію і **Василь Новосад** був перевибраний через аклямацію директором на Бритиш Коломбію.

Контрольна комісія:

Н. Грабовський пропонує, щоб члени контрольної комісії були з провінцій.

І. Трач: Думка п. Грабовського добра, але не зовсім практична. Фінансову господарку контролюють авдитори, а також урядники з Оттави. Контрольну комісію вибираємо більше для того, щоб виконати вимоги статуту. Все таки, коли члени контрольної комісії походять з Вінніпеґу, вони мають кращу нагоду бути в курсі справи. Коли вже не з Вінніпеґу, то вибираймо людей, що живуть близько Вінніпеґу.

О. Бабинець: Льокальні члени контрольної комісії мають нагоду учащати на засідання дирекції.

П. Коник — С. Задорожний вносять Л. Ґрабовецького.

І. Каптій — Т. Хахула вносять В. Топольницького.

О. Бабинець — Н. Грабовський вносять Йос. Кобзаря.

В. Казанівський — І. Федун вносять П. Кіпрана.

К. Кравчук — В. Стельмащук вносять І. Мітенка.

С. Задорожний — Т. Хахула вносять, щоб номінацію замкнути.

Предсідник Соломон: Внесено пять, а треба трьох, отже будемо голосувати балотами.

(Скрутеніри роздають балоти).

Мировий суд:

І. Мітенко — Г. Филипчук вносять **І. Р. Соломона.**

В. Казанівський — С. Задорожний вносять **А. Касіянчука.**

Л. Ґрабовецький — П. Коник вносять **Ф. Богдана.**

Й. Кобзар — С. Ємчук вносять **проф. Я. Рудницького.**

В. Казанівський — А. Касіянчук вносять **С. Ємчука.**

В. Стельмащук і І. Федун вносять номінацію замкнути. Тому, що всіх членів має бути пять, повищих проголошено вибраними.

Верифікаційна комісія подає вислід голосування на членів контрольної комісії. Зістали вибрані: **Л. Ґрабовецький, П. Кіпран, Й. Кобзар.**

***

Прот. д-р С. В. Савчук, голова статутово-резолюційної комісії, коротко реферує працю комісії і відчитує проєкти змін і додатків до статуту, які пропонує дирекція:

Стор. 35. Секція 21-ша буде тепер читатися:

Конвенція має відбуватися щонайменше раз на три роки в місяці червні, в котрій будь з провінцій Канади. Дирекція має визначити час, місце і діяння конвенції, і належне повідомлення про конвенцію має бути дане рекордованому секретареві кожного відділу зокрема та має бути оголоше-

не в офіціяльних орґанах товариства щонайменше на три місяці перед датою конвенції.

Стор. 41. Секція 26-та, підсекція 2-га буде тепер читатися:

Подорожні видатки та дієта, як вище сказано, і другі кошти конвенції мають бути обраховані фінансовим секретарем і заплачені з загального фонду.

За цим подається нову підсекцію, яка буде підсекцією 3-ою і буде читатися:

Товариство має право через спеціяльний розмет розкинути на кожного члена товариства такі вкладки, яких буде потрібно на покриття коштів конвенції.

Стор. 41. Секція 27-ма; підсекція 2-га буде тепер читатися:

Відділ, який хоче подати пропозиції або суґестії в справах, що відносяться до статуту і правил, або до діяльности і управи товариства, має опублікувати їх найменше два місяці перед конвенцією в офіціяльних орґанах товариства.

Стор. 57. До секції 38-ої додається підсекцію (к), яка буде читатися:

Проголошувати або давати членам товариства такі дивіденди або звертати їм такі премії чи частини їх з надвишкових фондів, які вона на рекомендацію актуарія вважатиме доцільними.

Стор. 95. Секцію 75-ту справляється в той спосіб, що на самому початку вставляється підсекцію 1-шу, яка читається:

Грамота видана товариством матиме виплачену вартість, продовжену вартість, зворотну грошеву вартість і позичкову вартість після того, як грамота буде в силі через пять повних років.

Секцію 75-ту далі справляється через додання до неї підсекції другої, яка буде читатися:

Кожний член, що не заплатив своєї вкладки, розмету або кари через три місяці, або був суспендований, як це передбачено в статуті товариства, матиме право до невтратної вартости, а саме до продовженої вартости, що є виложена в спеціяльній табличці товариства і була одобрена актуарієм, з тим розумінням, що власник грамоти матиме право до 30 днів від часу повідомлення вибрати для себе зворотну грошеву вартість, або виплачену вартість асекураційного забезпечення, як це виложено в згаданій табличці товариства.

Секцію 75-ту справляється дальше так, що теперішна підсекція 1-ша стає підсекцією 3-ою, а теперішна підсекція 2-га стає підсекцією 4-ою.

Стор. 105. Підсекція 2-га в секції 83-ій буде тепер читатися:

Фінансовий секретар відділу має тримати рекорди членів залеглих з вкладками і подати їх імена разом з датою

їх залеглости фінансовому секретареві товариства, який тоді повідомить листовно кожного залеглого члена про його суспензу.

Стор. 107. Секцію 84-ту справляється в той спосіб, що до неї додається підсекцію 3-тю, яка буде читатися:

Бенефіси з посмертного фонду будуть виплачені членові або його бенефіціянтові на основі грамоти асекурації лише тоді, коли всі вкладки, кари і розмети є вплачені до товариства:

Стор. 109. Секцію 87-му змінюється в той спосіб, що на місці теперішної таблички в справі максимальних бенефісів вставляється слідуючу табличку:

Максимальні бенефіси платні по смерти

Вік при смерти	Сума
Нижче 6 місяців	$ 100.00
Нижче одного року	200.00
Нижче двох літ	400.00
Нижче трьох літ	600.00
Нижче чотирьох літ	800.00
Нижче пятьох літ	1000.00
По пятьох літах	повна сума асекурації.

Стор. 111. Секція 88-ма, підсекція 1-ша буде тепер читатися:

Грамоти видані молодечим департаментом мають право до виплачених і продовжених вартостей, як також до зворотних грошевих та позичкових вартостей, якщо грамота буде в силі через повних пять років.

Стор. 113. Секція 89-та змінюється в той спосіб, що до неї додається підсекцію 3-тю, яка буде читатися:

Зміна бенефіціянта в молодечій грамоті не є дозволена за життя бенефіціянта, хіба що бенефіціянт сам передасть свої права, які йому грамота дає.

Всі вище подані зміни і додатки були приняті після короткої дискусії.

***

О. Лисий пропонував, щоб на майбутнє дирекція проголошувала проєктовані зміни до статуту в орґанах товариства два місяці перед конвенцією, бо це дасть членам часу над ними подумати.

С. Ємчук: Краще в обіжниках,ніж в пресі.

І. Трач: Дирекція має багато праці у приготуваннях до конвенції і працює до останньої хвилини. Вимагати, щоб дирекція проголошувала зміни два місяці перед конвенцією не є практично, бо ще в останній хвилині може показатися потреба на зміну чи додаток до того чи іншого параґрафу в статуті.

ЧЕТВЕРТА КОНВЕНЦІЯ „ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ" В ТОРОНТІ, ОНТЕРІО, 25 і 26 червня, 1953 р.

В. Топольницький звертає увагу на секцію 27-му (стор. 41 статуту), де говориться, що відділ повинен опублікувати свої пропозиції щонайменше два місяці перед конвенцією в офіціяльних орґанах товариства, і пропонує, щоб замість в офіціяльних орґанах дирекція містила пропозиції подані відділами в своїх обіжниках.

Предсідник Соломон пояснює, що залишаючи слова "в офіціяльних орґанах", забезпечує відділові право, що його пропозиція буде винесена перед конвенцією помимо того, що дирекція може на таку пропозицію не годитися. Обіжник цього права відділам не забезпечить. З цим конвенція погоджується.

На цім конвенція перериває наради на обідню пору.

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ ДРУГОГО ДНЯ

Предсідник Соломон відкриває сесію і кличе голову статутово-резолюційної комісії, о. д-ра С. В. Савчука, реферувати пропозиції, що надійшли від відділів.

О. Бабинець: Пане предсіднику! Поки приступимо до пропозицій від відділів, я хочу внести одну резолюцію від дирекції. В дійсности ходить про дві справи, але вони так тісно повязані з собою, що я вношу їх як одну резолюцію. Наш президент згадував у своїй вступній промові вчера, що при "Взаїмній Помочі" конечно створити Народний, Добродійний і Конвенційний фонди, а щоб ці фонди розбудувати до такої міри, щоб вони могли виконувати свої завдання, треба підвищити вкладки для нових членів. Отже, я вношу резолюцію слідуючого змісту:

Четверта Конвенція Українського Товариства Взаїмної Помочі уповноважує дирекцію "Взаїмної Помочі": 1. створити при Товаристві три фонди — Народний Фонд, Добродійний Фонд і Конвенційний Фонд і 2. піднести вкладки для нових членів по 10 центів місячно і гроші зібрані в цей спосіб розідлити між згадані фонди у такій пропорції: з кожного доляра на Народний Фонд придідлити 20 центів, на Добродійний Фонд — 10 центів, а на Конвенційний Фонд — 70 центів.

В. Довганик: Я підтримую цю резолюцію.

С. Задорожний: Згаданих фондів нам треба, але я побоююсь, що підвишка вкладок відібється шкідливо при вписуванні нових членів.

П. Кокор: Кожна асекураційна фірма змінює свої премії час від часу і ніхто не звертає на це особливої уваги.

В. Фастриґа: Підвишка буде включена до вкладок і окремо не буде виказана. Особисто я є за пропозицією. Проти конвенційного розмету є багато нарікань, а коли створимо конвенційний фонд, тоді не буде розмету. Нам також треба Народного і Добродійного фонду.

Після дальшої виміни думок і дискусій внесок Бабинця — Довганика переходить.

Предсідник Соломон: Тепер прошу до слова о. д-ра Савчука.

о. д-р Савчук відчитує пропозиції відділів, які попереднього вечора статуво-резолюційна комісія розглянула і зредаґувала, щоб одна другої не повторювала. Їх відчитано і зреферовано в такім порядку:

1. Щоб допомогу хорим виплачувати до 70 року життя. (Запропонували відділи: 3 з Бруклендс, 58 з Торонта і 30 з Стевестон).

Ця пропозиція перепала. Арґументація була, що допомогу зможе давати Добродійний Фонд, коли його відповідно розбудується.

2. Скасувати конвенційний розмет. (Запропонували відділи: 2 з Транскони, 18 з Вест Форт Виллям, 11 з Ошави, 58 з Торонта і 20 з Венкувер).

Це буде зроблено, бо Четверта Конвенція уповноважила дирекцію створити Конвенційний фонд.

3. Піднести фонди для відділів на покриття їх коштів. (Запропонували відділи: 21 з Вінніпеґу, 3 з Бруклендс, 12 з Келґарі, 4 з Форт Виллям і 13 з Монтреалу).

Пропозиція перепала.

4. Щоб члени, які мають 65 літ, були звільнені від плачення вкладок і мали право до бенефісів. (Запропонував 6 відділ з Виндзор).

Пропозиція перепала.

5. Щоб хорі члени діставали $10 тижневої допомоги замість $5.00, та щоб в одному році член міг дістати $100 замість $50. (Запропонували відділи: 6 з Виндзору і 29 з Сейнт Кетеринс).

Пропозиція перепала.

6. Щоб допомогу хорим членам піднести з $200 на $300. (Запропонував 11 відділ з Ошави).

Пропозиція перепала.

7. Щоб старим членам дати привілей змінити свої грамоти на 20 Payment Life. (Запропонував 12 відділ з Келґарі).

Пропозиція перепала.

8. Щоб піднести вартість поліси для старих членів з $400 на $500. (Запропонували відділи: 13 з Монтреалу і 19 з Монтреалу).

Пропозиція перепала.

9. Щоб дати опуст тим членам, що заплатять вкладки рік наперед. (Запропонували відділи: 6 з Виндзору, 13 з Монтреалу і 20 з Венкувер).

Пропозиція перейшла. Ті, що платитимуть рік наперед, дістануть 4% опусту.

10. Щоб дирекція "Взаїмної Помочі" впровадила Hospitalization Plan. (Запропонував 12 відділ з Келґарі).

Пропозиція перепала.

11. Щоб допомога рахувалася членам від того часу, кола "Взаїмна Поміч" перейшла під асекураційний акт, а не від часу заснування Товариства. (Запропонував 12 відділ з Келґарі).

Пропозиція перепала.

12. Щоб дирекція підшукала аґента (орґанізатора) на місто Монтреал. (Запропонував 13 відділ з Монтреалу).

Ця пропозиція осталася на тім, що дирекція буде мати справу орґанізатора для Монтреалу на своїй увазі.

13. Щоб дирекція впровадила бенефіс, що називається Double Indemnity. (Запропонував відділ 20 з Венкувер).

І. Сирник звідомляє, що дирекція вже поробила заходи, щоб не лише цей бенефіс додати до плянів асекурації нашого товариства, але також має в пляні додати бенефіси, що називаються Total Disability для старших, а Waiver of Premium для діточих поліс. Вносить, щоб цю пропозицію з додатком цих двох бенефісів приняти.

Пропозиція переходить.

14. Щоб "Взаїмна Поміч" виплачувала дивіденди своїм членам. (Запропонував відділ 20 з Венкувер).

Пропозиція переходить в тому розумінні, що дирекція бууде керуватися фінансовою спроможністю товариства і порадою свого актуарія.

Предсідник Соломон пригадує, що дирекція вже рішила виплатити дивіденди у висоті вкладок за два місяці всім членам, що є в товаристві щонайменше пять років і вважає, що було б добре, щоб ця конвенція рішення дирекції одобрила.

15. Щоб фінансових секретарів відділів увільнити від розподілу вкладок, а щоб цей розподіл виконувала головна канцелярія. (Запропонував відділ 20 з Венкувер).

Ця пропозиція не переходить.

16. Щоб дирекція заряджувала провінціяльні зїзди в часі між конвенціями для пропаґандивних цілей. (Запропонував відділ 20 з Венкувер).

Конвенція віднеслася прихильно до цеї пропозиції і потрактувала її як рекомендацію для дирекції.

17. Щоб дирекція постаралася дістати орґанізатора для Венкуверу. (Запропонував відділ 20 з Венкувер).

Цю пропозицію потрактовано як рекомендацію для дирекції.

18. Щоб кожний член діставав безпосередно звіти з централі. (Запропонував відділ 4 з Форт Виллям).

Пропозиція перепала.

19. Щоб кожний відділ мав папір до писання з наголовками, як це практикують інші компанії. (Запропонував відділ 4 з Форт Виллям).

А. Павлик пояснює, що "Взаїмна Поміч" має такий наголовковий папір до писання вже від довшого часу і на бажання розсилає до своїх відділів, отже пропозиція нічого нового не вносить.

20. Щоб виробити стандартні форми упімнень для залеглих членів. (Запропонував відділ 4 з Форт Виллям).

А. Павлик звідомляє, що ці форми також є вже в ужитку.

21. Щоб подбати про кращу рекляму під час кампаній за новими членами. (Запропонував відділ 4 з Форт Виллям).

Конвенція поставилася прихильно до цеї пропозиції і в дискусії виникла загальна думка, що коли який член має добру думку, хай подасть її дирекції.

22. Щоб створити при головній канцелярії у Вінніпеґу Відділ А для тих членів, що часто змінюють місце свого перебування або мешкають там, де нема відділу. (Запропонувала дирекція з Вінніпеґу).

Ця пропозиція перейшла.

С. Ємчук: Я пропоную, щоб дирекція виробила такі звітові картки, які можна було б виповняти на машині.

Цю пропозицію оставлено для дирекції.

І. Сирник: Тому, що до нашого статуту ввійшло так багато поправок і додатків від 1943 року, пропоную, щоб ця конвенція уповноважила дирекцію видати поправлений статут з всіма дотеперішними додатками. Внесок підтримує П. Кіпран і він переходить.

І. Сирник: Вношу другу пропозицію: Щоб конвенція уповноважила дирекцію приступити до видання т. зв. "Rate Book "Взаїмної Помочі", де були б подані не лише вкладки для ріжних плянів асекурації, але пояснення кожного пляну й інші інформації, що їх орґанізатори повинні мати. А Павлик підтримує внесок і він переходить.

І. Трач: В 1956 році наше Товариство буде обходити 30-ту річницю свого існування під доменіяльним чартером. Було б добре видати з тієї нагоди ювілейну книжку, щось в роді того, що наше товариство видало в 1935 році. Вношу, щоб конвенція уповноважила дирекцію таку книжку видати. В. Довганик внесок підтримує і він переходить.

О. Бабинець: Я маю ще дві резолюції: 1. Конвенція уповноважує дирекцію впровадити комісове такої висоти, яке було виказане у табличці поданій заступником президента. І. Трач підтримує і внесок переходить.

І. Сирник: Вношу слідуючу резолюцію: Конвенція уповноважує дирекцію впровадити новий плян асекурації для дітей, що називається "Term Plan". А. Павлик підтримує і внесок переходить.

І. Сирник: Думаю, що було б добре, щоб ця конвенція одобрила максимальні суми асекурації, яку одна особа може вибрати в нашім товаристві. Цю резолюцію пропоную в імени дирекції:

Щоб максимальна сума асекурації для одної особи була обмежена як слідує:

У віці від 16 до 38 років	$5,000
У віці від 39 до 45 років	3,500
У віці від 46 до 50 років	2,500
У віці від 51 до 55 років	1,500
У віці від 56 до 60 років	1,000

О. Бабинець: Наш предсідник пригадував недавно, що нам треба резолюції в справі дивіденди, отже я вношу резолюцію слідуючого змісту:

Ця конвенція уповноважує дирекцію виплатити в цьому році з посмертного фонду дивіденду кожному членові "Взаїмної Помочі", що належить до Товариства щонайменше пять років, і щоб згадана дивіденда рівнялась вкладкам за два місяці кожного кваліфікованого члена. І. Трач підтримує і резолюція переходить одноголосно.

**
*

Предсідник Соломон: Наша програма вже вичерпана і ми стоїмо перед закриттям четвертої конвенції. Я дякую вам за терпеливість і порядок та перепрошую тих, яким я може відмовив голосу, але я це робив не тому, що може будь-кого з вас не люблю, а тому, щоб задержати порядок. Кожного я трактував однакого, і ви пригадуєте собі, що навіть нашому президентові я одного разу не дозволив говорити. Дякую всім делеґатам, що точно приходили на сесії і брали таку живу участь в дискусіях і застановах цієї конвенції.

Думаю, що на місці буде покликати до слова нашого президента, п. Івана Трача, щоб він закрив цю нашу четверту конвенцію.

Президент Трач дякує за довіря, яке делеґати виявили до нього та інших членів дирекції, дякує за однозгідність у виборі нової дирекції. Вибори відбулися без балотів, бо не було потреби їх уживати. Робить підсумки конвенції й дякує президії за взірцеве переведення сесій, зокрема предсідникові та секретарям, а дальше делеґатам та проф. Яр. Рудницькому, який рекордував на звуковій ленті хід конвенції. Ці ленти можна використати для поширення ідей "Взаїмної Помочі". Вкінці дякує директорові на Онтеріо, п. Н. Грабовському, за підготовку на місці й опіку над учасниками конвенції, як також Українській Православній Громаді Св. Володимира, в салі якої відбувалася конвенція, бажає всім учасникам щасливого повороту додому і просить їх постійно мати на увазі добро "Взаїмної Помочі".

Директор Н. Грабовський повідомляє, де і в котрій годині відбудеться бенкет-вечеря, і на цім конвенція закінчилася відспіванням національних гимнів.

**
*

Програмою бенкету проводив о. д-р С. В. Савчук. Промовляли: директор Н. Грабовський, прот. Д. Фотій, І. Сирник, посол Соломон, адв. Тео. Гуменюк і президент І. Трач. Пані Матильда Лазарович прекрасно відспівала дві пісні під акомпаніямент на піяні панни Лесі Олійник.

На Народний Фонд учасники, в числі приблизно 90 осіб, зложили $430.00.

СПИСОК ЧЛЕНІВ, ЩО УПОКОЇЛИСЯ В РОКАХ 1950-51-52

1 9 5 0

Січень:

11. Анна Паньків 51 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
16. Софія Козло, 58 років, 18 відділ, Вест Ф. Виллям, Онт.
30. Никола Ілюк, 67 років, 24 відділ, Вайта, Ман.

Лютий:

11. Доротея Комар, 64 років, 38 відділ, Торонто, Онт.
14. Яків Випрук, 70 років, 6 відділ, Виндзор, Онт.
26. Параскевія Кашул, 60 років, 33 відділ, Ошава, Онт.

Березень:

4. Михайло Антонишин, 61 років, 25 відділ, Престон, Онт.
8. Катерина Сохан, 43 роки, 18 відділ, В. Фт. Виллям, Онт.
8. Павло Берляд, 66 років, 21 відділ, Вінніпеґ, Ман.
24. Оксана Переверницька, 5 місяців, відділ 19, Монтреал.

Квітень:

7. Юлія Бурдака, 50 років, 26 відділ, Торонто, Онт.
8. Антін Кізлик, 49 років, 31 відділ, Едмонтон, Алта.
19. Василь Слюсаренко, 58 років, 20 відділ, Венкувер, Б. К.
21. Василь Музика, 61 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
27. Іван Шевчук, 61 років, 30 відділ, Стевенстон, Б. К.

Травень:

2. Мартин Ревуцький, 68 років, 13 відділ, Монтреал, Кве.
5. Михайло Камінський, 56 р., 40 відділ, Летбридж, Алта.
12. Тома Матвійчук, 52 роки, 19 відділ, Монтреал, Кве.
17. Василь Ґуйван, 65 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
22. Іван Вийванко, 54 роки, 18 відділ, В. Фт. Виллям, Онт.

Червень:

4. Софія Пялковська, 59 р., 4 відділ, Форт Виллям, Онт.

Липень:

2. Параня Паланиця, 54 роки, 4 відділ, Форт Виллям, Онт.
15. Йосиф Ґаловець, 64 роки, 3 відділ, Бруклендс, Ман.

Серпень:

8. Никола Зварич, 52 роки, 11 відділ, Ошава, Онт.
10. Максим Ґардій, 74 роки, 41 відділ, Бруклендс, Ман.
26. Анна Забель, 68 років, 41 відділ, Бруклендс, Ман.

Вересень:

6. Пантелеймон Макар, 57 років, 20 відділ, Венкувер, Б. К.
17. Ева Парипа, 44 роки, 17 відділ, Форт Френсес, Онт.
28. Стефан Шеремета, 57 років, 58 відділ, Торонто, Онт.

Жовтень:

1. Самуїл Керонда, 60 років, 38 відділ, Торонтон, Онт.
14. Ксеня Чорненська, 73 роки, 41 відділ, Бруклендс, Ман.
17. Катерина Хоптян, 52 роки, відділ 12, Келґарі, Алта.

Листопад:

11. Петро Зік, 65 років, 9 відділ, Брендон, Ман.
22. Іван Колодій, 48 років, 38 відділ, Торонто, Онт.
29. Никола Гавриляк, 61 р., 6 відділ, Виндзор, Онт.

1951

Січень:

9. Семен Тимофій, 65 років, 4 відділ, Форт Виллям, Онт.
10. Евгеній Залуцький, 55 років, 13 відділ, Монтреал, Кве.
21. Михайло Скиба, 58 років, 21 відділ, Вінніпеґ, Ман.

Лютий:

9. Александер Моцок, 58 років, 4 відділ, Форт Виллям, Онт.

Березень:

9. Анна Рудковська,, 58 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
27. Василь Штибель, 65 років, 41 відділ, Бруклендс, Ман.

Квітень:

15. Адам Крушельницький, 70 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
21. Дмитро Водзіцький, 55 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.

Травень:

12. Домка Григорук, 56 років, 33 відділ, Ошава, Онт.
19. Павліна Стрільчук, 59 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
24. Стефан Сеник, 39 років, 33 відділ, Ошава, Онт.

Липень:

10. Петро Великий, 56 років, 18 відділ, В. Фт. Виллям, Онт.
12. Стефан Конобій, 52 роки, 53 відділ, Торонто, Онт.
20. Стефан Тиховецький, 54 р., 4 відділ, Форт Виллям, Онт.
21. Галюська Максимів, 64 роки, 41 відділ, Бруклендс, Ман.

Серпень:

21. Петро Марків, 66 років, 11 відділ, Ошава, Онт.

Вересень:

10. Володимир Гривнак, 64 роки, 15 відділ, Едмонтон, Алта.
12. Марія Велика, 50 років, 18 відділ, В. Фт. Виллям, Онт.
26. Роман Ґолець, 69 років, 2 відділ, Транскона, Ман.

Листопад:

5. Ірина Савич, 45 років, 53 відділ, Торонто, Онт.
9. Наталія Гримнак, 50 років, 7 відділ, Порт Артур, Онт.

Грудень:

7. Олекса Шелепюк, 54 роки, 27 відділ, Ґримсбі, Онт.
15. Никола Дуткевич, 65 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.

23. Теодор Хоміцький, 53 роки, 40 відділ, Летбридж, Алта.
25. Анастазія Ґранат, 70 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.

1 9 5 2

Січень:

4. Михайло Зімірський, 53 роки, 26 відділ, Торонто, Онт.
6. Василь Пуцентело, 56 років, 15 відділ, Едмонтон, Алта.
12. Никола Задорович, 62 роки, 21 відділ, Вінніпеґ, Ман.
13. Василь Дзінковський, 57 років, 58 відділ, Торонто, Онт.
28. Василь Хомяк, 58 років, 11 відділ, Ошава, Онт.

Лютий:

12. Дмитро Ферлей, 73 роки, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.

Березень:

10. Никола Павленчук, 64 роки, 33 відділ, Ошава, Онт.
10. Іван Хомяк, 55 років, 7 відділ, Порт Артур, Онт.
31. Іван Чепіль, 58 років, 18 відділ, Вест Форт Виллям, Онт.

Квітень:

11. Василь Марчишин, 64 роки, 15 відділ, Едмонтон, Алта.
23. Павло Лопук, 67 років, 2 відділ, Транскона, Ман.

Травень:

16. Ева Лесик, 51 р., 35 відділ, Канора, Саск.

Червень:

13. Максим Пасічняк, 62 роки, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
26. Текля Паньків, 64 роки, 21 відділ, Вінніпеґ, Ман.
29. Григорій Челядин, 65 років, 15 відділ Едмонтон, Алта.

Липень:

1. Варвара Богдан, 68 років, 41 відділ, Брукслендс, Ман.
5. о. Пилип Галицький, 62 роки, 38 відділ, Торонто, Онт.
15. Єлисавета Брик, 40 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.

Серпень:

4. Василь Федорук, 60 років, 58 відділ, Торонто, Онт.
9. Олекса Сокирка, 59 років, 8 відділ, Вотерфорд, Онт.
17. Йосиф Маґер, 61 р., 21 відділ, Вінніпеґ, Ман.
19. Фредерик Чижий, 70 років, 2 відділ, Транскона, Ман.
26. Марія Онищук, 65 років, 12 відділ, Келґарі, Алта.

Вересень:

2. Борден Яцина, 26 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.
27. Катерина Лака, 50 років, 20 відділ, Венкувер, Б. К.

Жовтень:

9. Магдалина Гаврилко, 66 років, 41 відділ, Брукслендс, Ман.
23. Марія Синишин, 56 років, 7 відділ, Порт Артур, Онт.
27. Вікторія Кусий, 63 роки, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.

Грудень:

12. Кость Когут, 66 років, 18 відділ, Вест Фт. Виллям, Онт.
13. Іван Кінасевич, 65 років, 10 відділ, Смокі Лейк, Алта.
16. Олекса Майданик, 59 років, 1 відділ, Вінніпеґ, Ман.

ВІЧНА ЇМ ПАМЯТЬ!

ЗВЕДЕННЯ

Дирекція “Взаїмної Помочі” на роки 1953-54-55:

Іван Трач — президент
Іван Г. Сирник — заступник президента
Василь Казанівський — рекордовий секретар
Андрій Павлик — фінансовий секретар
Орест Бабинець — касієр

Директори на провінції:

Василь Новосад — Бритиш Коломбія
Василь Бойцун — Алберта
Никола Масиник — Саскачеван
Василь Довганик — Манітоба
Нестор Грабовський — Онтеріо
Михайло Чипчар — Квебек

Контрольна комісія:

Лука Ґрабовецький
Павло Кіпран
Йосиф Кобзар.

Мировий суд:

Іван Р. Соломон
Адам Касіянчук
Ф. Богдан
Проф. Я. Рудницький
Степан Ємчук

УХВАЛИ І РІШЕННЯ
приняті Четвертою Конвенцією

Нові фонди і підвишка вкладок для нових членів: Четверта Конвенція Українського Товариства Взаїмної Помочі в Канаді уповноважує дирекцію "Взаїмної Помочі": 1. створити при товаристві три фонди — Народний Фонд, Добродійний Фонд і Конвенційний Фонд, і 2. піднести вкладки для нових членів по 10 центів місячно і гроші зібрані в цей спосіб розділити між згадані фонди в такій пропорції: з кожного доляра на Народний Фонд приділити 20 центів, на Добродійний Фонд — 10 центів, а на Конвенційний Фонд — 70 центів. (Бабинець і Довганик).

Опуст членам. Кожний член, що заплатить свою вкладку один рік наперед ,дістане 4% опусту.

Додаткові бенефіси. Впровадити до асекураційних плянів "Взаїмної Помочі" додаткові бенефіси — Double Indemnity, Total Disability і Waiver of Premium, цей останній до діточих поліс.

Term Plan. Впровадити речицевий плян для дітей.

Дивіденди. Виплатити дивіденду всім членам, які є в товаристві щонайменше пять років. Дивіденда має рівнятися вкладкам за два місяці і має бути виплачена з посмертного фонду. (Резолюція — стор. 53).

Відділ А. Створити при головній канцелярії у Вінніпеґу спеціяльний Відділ А для тих членів, що часто змінюють місце свого перебування, або мешкають там, де нема відділу.

Статут. З огляду на те, що від 1943 року введено багато змін до статуту, рішено статут перевидати, щоб помістити в ньому всі дотеперішні поправки.

Rate Book. Рішено видати підручник для орґанізаторів і членів зі скалями вкладок до ріжних асекураційних плянів, з потрібними поясненнями й інформаціями.

Ювілейна книжка. Видати з нагоди 30-ліття одержання домініяльного чартеру (1925—1955) ювілейну книжку.

Комісове. Рішено приняти табличку комісового, представлену І. Сирником.

Авдитори. Авдиторами "Взаїмної Помочі" остається фірма Робісон Ґрін Ко.

Актуарій. Актуарієм "Взаїмної Помочі" остається John Turnbull.

Бондовання. Бондовання урядників "Взаїмної Помочі" залишається у такій висоті як було, з тою зміною, що касієр буде забондований на суму $10,000.

Гонорар. Щоб гонорар для головних урядників виносив річно $2,500.00.

ПОПРАВКИ ДО СТАТУТУ,

приняті Четвертою Конвенцією

Зміст поправок і змін до статуту, що були приняті на конвенції, поданий на сторінках 44, 45 і 46.

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОНВЕНЦІЇ

1. Підшукати орґанізатора для Монтреалу.
2. Виплачувати дивіденду членам.
3. Заряджувати провінціяльні зїзди в часі між конвенціями.
4. Підшукати орґанізатора для Венкуверу.
5. Видрукувати для відділів такі звітові форми, які можна буде виповняти на машинці.

Секретарі конвенції:

Василь Топольницький,
Іван Г. Сирник.

ЗМІСТ

"ВЗАЇМНА ПОМІЧ" МАЄ ДЛЯ ВАС СЛІДУЮЧІ ПЛЯНИ АСЕКУРАЦІЇ

WHOLE LIFE
20 PAYMENT LIFE
30 PAYMENT LIFE
LIFE AT 65
20 YEAR ENDOWMENT
ENDOWMENT AT AGE 65

До цих плянів ви можете додати за малою оплатою слідуючі додаткові бенефіси:

SICKNESS BENEFIT (ДОПОМОГА В РАЗІ СЛАБОСТИ)
DOUBLE INDEMNITY (ПОДВІЙНЕ ВІДШКОДУВАННЯ)
TOTAL DISABILITY — WAIVER OF PREMIUM (КАНЦЕЛЯЦІЇ ВКЛАДОК (ПРЕМІЙ) НА ВИПАДОК НЕПРАЦЕЗДАТНОСТИ).

ДЛЯ ДІТЕЙ

TERM PLAN (РЕЧИНЦЕВИЙ ПЛЯН)
WHOLE LIFE
20 PAYMENT LIFE
30 PAYMENT LIFE
LIFE AT 65
20 YEAR ENDOWMENT
ENDOWMENT AT 65

До всіх цих плянів, крім першого, можна додати за малою оплатою "Waiver of Premium", канцеляція вкладок на випадок смерти батька.

АСЕКУРУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ У "ВЗАЇМНІЙ ПОМОЧІ"!

РОЗБУДУЙТЕ ДЛЯ НИХ ФІНАНСОВИЙ ФОНД НА ЇХНЮ ОСВІТУ!